

JERZY JAWOROWSKI

MINISTERSTWO KULTURY I SZTUKI ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW

JERZY JAWOROWSKI

1919-1975

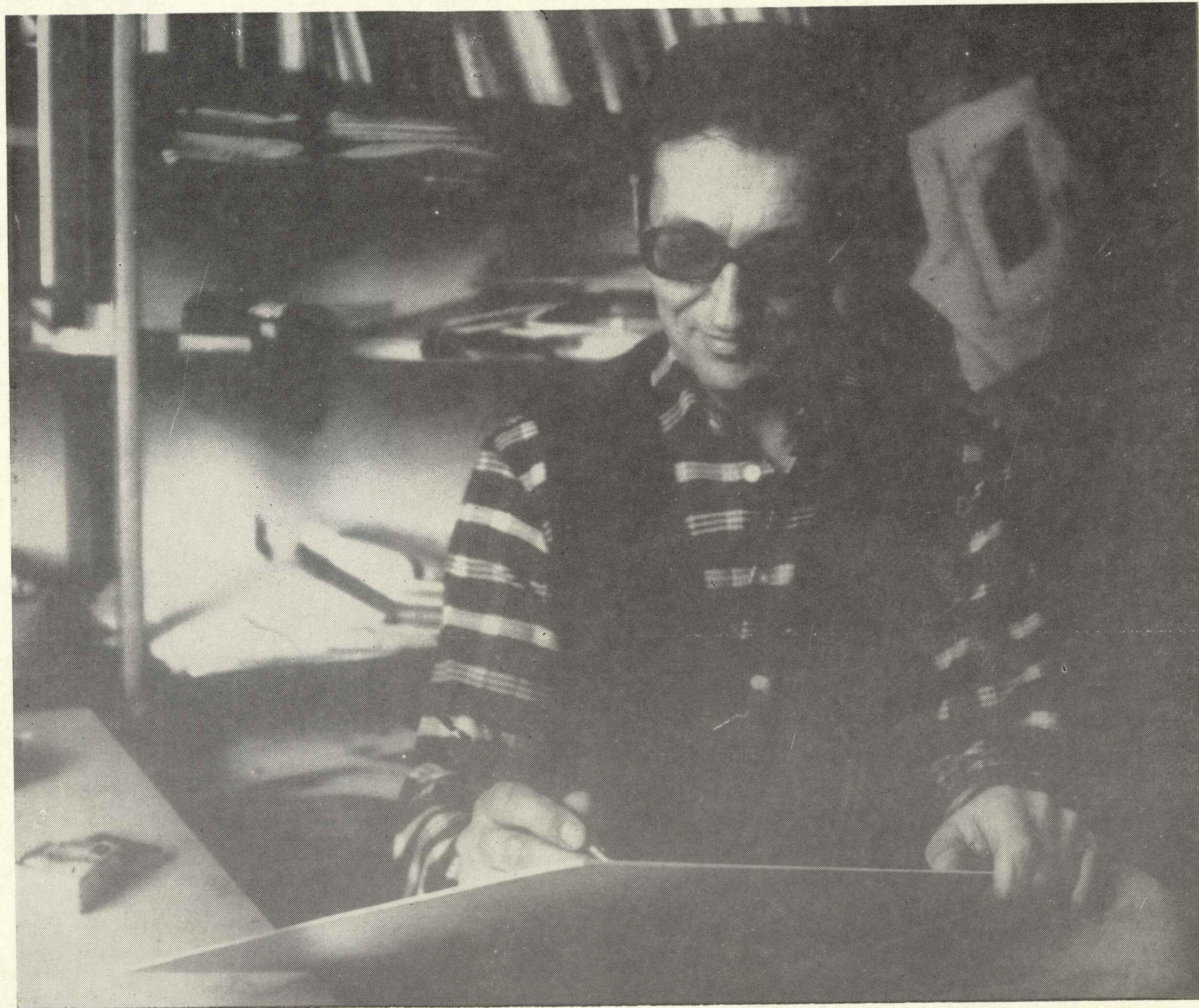
Rysunek i grafika książkowa

grudzień 1977 r. CENTRALNE BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH
Warszawa „Zachęta” pl. Małachowskiego 3

"ZACHĘTA"
Narodowa Galeria Sztuki
Dział Dokumentacji
00-916 Warszawa, Pl. Małachowskiego 3
centr. 827-58-54, fax 827-66-03

405 / 1977 xaxh

JERZY JAWOROWSKI

Ur. 11 IX 1919 r. w Augustowie, zm. 15 V 1975 r. w Warszawie.
 Studia: ASP Warszawa w latach 1948–1953, dyplom u prof. Henryka Tomaszewskiego w 1955 r.
 Twórczość w dziedzinie grafiki książkowej, rysunku, plakatu, znaczków pocztowych i innych form grafiki użytkowej. Współpracował z wieloma wydawnictwami, m. in.: Spółdzielnią Wydawniczą „Czytelnik”, Państwowym Instytutem Wydawniczym, Wydawnictwami Artystycznymi i Filmowymi, Państwowym Wydawnictwem „Iskry”, Naszą Księgarnią, Pax-em, Ludową Spółdzielnią Wydawniczą, Spółdzielnią Wydawniczą „Książka i Wiedza” Biurem Wydawniczo-Propagandowym „Ruch”, Państwowym Wydawnictwem Rolniczym i Leśnym, Interpressem i in. dla których wykonywał obwoluty, ilustracje, opracowania graficzne pojedynczych publikacji i całych serii wydawniczych.
 Wystawy indywidualne: Montreal Joyce Teff 1963; Warszawa DAP 1970, Galeria Zapiecek 1975 (pośmiertna).
 Udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich, sztuki polskiej za granicą i międzynarodowych, udział w konkursach, nagrody, m. in.:

- 1952 Wystawa plakatu polskiego, Helsinki
- 1955 II Ogólnopolska wystawa ilustracji, plakatu i drobnych form, Warszawa Zachęta
 Wystawa polskiego plakatu i ilustracji książkowej (objazdowa po ChRL), Tien-sin, Mugden, Charbin, Uchań, Czuncin, Nankin, Szanghaj, Kanton
 Wystawa grafiki, ilustracji książkowej i plakatu, Berlin Zachodni Hamburg, Kolonia
- 1957 Wystawa plakatu polskiego, Salzburg
 Wystawa plakatu polskiego, Tirana
 Wystawa plakatu polskiego, Phenian
- 1958 Wystawa plakatu polskiego, Belgrad Muzeum Sztuki Stosowanej, Zagrzeb
 Wyróżnienie w dorocznym konkursie PTWK za najlepsze opracowanie graficzne książki M. Pawlikowskiej *Dancing*, wyd. Czytelnik
- 1959 Wystawa ilustracji dla dzieci, Warszawa Galeria Sztuki ZPAP MDM
 Wystawa polskiego plakatu filmowego, Sopot BWA
 Wystawa ilustracji książkowej, Sztokholm Biblioteka Królewska
- 1960 Wystawa polskiego plakatu, Ottawa
 Wystawa polskiego plakatu, Düsseldorf
 Międzynarodowa wystawa plakatu chopinowskiego, Londyn Royal Festival Hall
 Wystawa plakatu filmowego na rzecz ofiar we Frejus, Frejus
- 1961 Wystawa plakatu z cyklu Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL Warszawa Zachęta
 II Wystawa ilustracji dla dzieci, Warszawa Galeria Sztuki ZPAP MDM
- 1962 Wystawa książki i ilustracji z cyklu Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL, Warszawa Zachęta
 Wystawa plakatu polskiego, Helsinki
 III Wystawa ilustracji dla dzieci, Warszawa Galeria Sztuki ZPAP MDM
 Wyróżnienie PTWK za opracowanie graficzne książki Mika Waltari w tłumaczeniu Zygmunta Łanowskiego *Egipcjanin Sinuhe*, wyd. Czytelnik
 Wyróżnienie PTWK za opracowanie graficzne książki Longosa *Dafnis i Chloe*, w tłumaczeniu Jana Parandowskiego, wyd. Czytelnik
- 1963 IV Wystawa ilustracji dla dzieci, Warszawa Galeria Sztuki ZPAP MDM
 Wystawa polskiego plakatu, Wellington National Art Gallery; Christchurch Robert McDougall Art Gallery; Diendin Public Library; Auckland City Art Gallery
- 1964 V Wystawa ilustracji dla dzieci, Warszawa Galeria Sztuki ZPAP MDM
 Wystawa plakatu teatralnego i filmowego w dwudziestolecie PRL, Warszawa Galeria Sztuki ZPAP MDM

1964/65 Ogólnopolska wystawa ilustracji książkowej, Warszawa Zachęta, następnie Moskwa Muzeum im. Puszkina; Ryga Państwowe Muzeum Sztuki; Berlin Neue Berliner Galerie; Lipsk

1965 Wystawa plakatu w XV-lecie WAG, Warszawa PKiN
 III nagroda w konkursie na najlepszy znaczek pocztowy roku wydany z okazji Szybowniczych Mistrzostw Świata
 Nagroda PTWK za *Rękopis znaleziony w Saragossie* Jana Potockiego, wyd. Czytelnik

1966 Nagroda PTWK za *Trylogię* Henryka Sienkiewicza, wyd. PIW
 Nagroda PTWK za *Antologię poezji francuskiej*, t. I, opr. Jerzego Lisowskiego, wyd. Czytelnik

1967 Ogólnopolski konkurs na ilustracje do literatury pięknej i ogólnopolska wystawa grafiki książkowej, Warszawa Zachęta
 Międzynarodowa wystawa z okazji 50 rocznicy Rewolucji Październikowej, Moskwa – srebrny medal za jubileuszowe wydanie *Trylogii* Henryka Sienkiewicza
 Wyróżnienie w konkursie PTWK za opracowanie graficzne książki *Kupcy w XVI w.* Pierre Jeannina, wyd. Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza
 Wyróżnienie w konkursie PTWK za opracowanie graficzne albumu *Renesansowy akt wenecki* Zygmunta Ważbińskiego, wyd. Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe
 Wyróżnienie w konkursie PTWK za opracowanie graficzne wydawnictwa *Francusko-polskie związki artystyczne* Andrzeja Ryszkiewicza, wyd. Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe
 Wyróżnienie w konkursie PTWK za tomik poezji *Troska i pieśń* Władysława Broniewskiego, wyd. Czytelnik

1969 Polski plakat filmowy 1947–1967, Poznań Muzeum Narodowe
 II Międzynarodowy salon grafiki reklamowej, Bruksela

1970 Nagroda w konkursie PTWK za opracowanie graficzne książki *Dziesięć dni, które wstrząsnęły światem* Johna Reeda, wyd. Książka i Wiedza
 Wyróżnienie w konkursie PTWK za opracowanie graficzne książki *Lenin* Ryszarda Paciorkowskiego, wyd. Iskry
 Wyróżnienie w konkursie PTWK za opracowanie graficzne antologii *Cztery wieki poezji o Warszawie* w wyborze i opracowaniu Juliusza Wiktora Gomulickiego i Andrzeja Biernackiego, wyd. PIW

1971 Srebrny medal na Międzynarodowej wystawie sztuki edytorskiej (IBA), Lipsk

1972 Wyróżnienie w konkursie PTWK za opracowanie graficzne *Kółka graniastego* Joanny Pollakówny, wyd. Ruch

1973 Ogólnopolska wystawa grafiki książkowej „Sztuka książki”, Warszawa Zachęta – III nagroda
 Wystawa rysunku Okręgu Warszawskiego ZPAP, Warszawa Zachęta
 Oprawa graficzna wystawy „Sztuka graficzna w Polsce”, Paryż Cercle de la Librairie
 Nagroda w konkursie PTWK za opracowanie graficzne albumu *Hans Memling. Sąd Ostateczny* Michała Walickiego i Jana Białostockiego, wyd. Auriga

1974 Wyróżnienie w konkursie PTWK za opracowanie graficzne albumu *Koleje polskie 1842–1972* Marka Pisarskiego, wyd. WKiŁ

1975 Srebrny medal na Międzynarodowej wystawie sztuki edytorskiej (IBA), Lipsk

1976 Wystawa polskiej ilustracji książkowej „Kolorowy świat polskiej książki dziecięcej”, Monachium Internationale Jugend-Bibliothek

....biblio poetów oprawna w grubą spękaną korę
otwierasz się dla mnie w samym środku lata
pełne treści zielonej
są twoje strony przełożone wiatrem''

pisano na kartce tomiku serii, która w barwne pasmo swoich okładek zagarniała poezję polską. Biblioteczka i malarzy, można zwrócić się do natury, najpiękniej siebie ukazującej tym, co jednakowo przenikliwie widzą.

Obrazowe przymierze ze strofą wiersza należało przez wiele lat do Jerzego Jaworowskiego, najcenniejszego ilustratora liryki.

Był rysownikiem i fakt, że jego ilustracje znajdziemy w kilkudziesięciu książkach, nie wpływa na przesunięcie jego pozycji w stronę grafiki książki. Był rysownikiem, który szczęśliwie sprzymierzył się ze słowem drukowanym, jednak nie poddał temu władaniu i pozostał na własnym gospodarstwie, swobodnej wyobraźni. Czuł się bardzo z książkami związany, to prawda. Może zresztą nie chodziło tu tylko o samą książkę, ale o potrzebę kontaktu ze sztuką słowa, nuty, obrazu, myśli – czego symbolem była książka. Są artyści, którym wystarcza impet własnej twórczości. Dla nich inni są kontrapunktem lub tłem. Jaworowski miał w tym względzie potrzeby daleko większe. Żył w świecie bogatym, krążył między mediami przekazu, chłonał lub odbijał groty wrażeń. Zewnętrzna twórczość była mu potrzebna na prawach dialogu dla rozwoju własnej.

Jaworowski był poetą rysunku i wraz z nim bliźniacze Erato i Euterpe straciły swojego sprzymierzeńca. Jego styl zapuszczał korzenie z jednej strony gdzieś tam w polskim koloryzmie z jego pejzażami i motywem rodzajowym, a z drugiej strony dorabiał się supersyntezy znakowania. Artysta widział iskrę koloru i szedł jej śladem. Wolał plamę od kreski, plamę miękką, świetlistą o ciemniejszym obrzeżu – lub tylko ślad pędzla lekki jak dym. Jego rysunki są muzyczne w tym sensie w jakim linearny bywa wątek melodyczny. Zatrzymywał go podobnie jak artystę-muzyka rytm jako spoiwo tematu, rytmizacja jako metoda.

Cenił spokój kompozycji klasycznej i choć kilkakrotnie przechodził w ton ostrej ekspresji graficznej, wracał czym prędzej do jasnych łuk koloru. Większość jego rysunków zamknięta jest ściśle w określonych polach, jak idee skończone i wyraźnie oddzielone od tego co było i od tego co przyjdzie. Nie ma w nich niepokoju charakterystycznego dla obrazów i kompozycji otwartych, których istnienie wymaga współdziałania, a więc i ruchu odbiorcy. Szkice Jaworowskiego nie są przez to szkicami, lecz decyzjami nieodwołalnymi, gestem dojrzałym i arbitralnym. Ten rys formalny wciąga je w pokrewieństwo ze sztuką innych kultur; rytami naskalnymi, znakami magicznymi, egzotycznym ideogramem. Zresztą ulubione motywy jego tek rysunkowych – dysk słoneczny, tańczący, głowa, koń, znak symboliczny – są tak stare jak świat, idą przez plastykę wszystkich czasów i stron świata. Te łączą, jakimi sztuka Jaworowskiego wiąże się z u n i w e r s u m wyobraźni, dowodzą jak dalece czuł się w środku rodziny artystycznej, jak będąc samotnikiem miał ją niedaleko.

Część prac Jaworowskiego poświęcona jest literze i zapisowi. Mieściły się w tym przedziale działania rozmaite. Począwszy od studiów elementarnego zarysu litery, przez jej ewolucję w stronę hieratycznej pieczęci lub dynamicznej formy antropomorficznej, do wariacji ornamentalnych. Nigdy, oczywiście, nie były to badania jej plastyki obiektywnej lecz podążanie podob-

nym tropem formalnym z czysto subiektywnym założeniem. Jaworowski udawał kaligrafię zapisując nią siebie i swoje stany psychiczne. Te zabawy parafrazują alfabet łaciński lub inne kodyfikacje – dalekowschodnią czy perską.

W wielu jednak przypadkach litera staje się u niego elementem składowym szerszych kompozycji: pejzażu, struktur architektonicznych, tematu śmietnisk i motywu grup ludzkich.

Fascynowało jego wyobraźnię pokrewieństwo figury ludzkiej i znaku graficznego, dlatego często je łączył lub utożsamiał. Postacie rzadko bywały u niego statyczne, najczęściej wyzbyte osłon i rekwizytów, sprowadzone do zarysu, coś gestem komunikują i w tym zmiennym rysunku swojej sylwetki stają się podobne do liter alfabetu. Myślę że Jaworowskiego interesował w ogóle temat ekspresji ciała ludzkiego jako najpierwotniejszy z języków. Omawiana, zamknięta już niestety twórczość, stała się koronnym dowodem na to, że kameralnym gatunkiem sztuki dotyka się nie tylko wąskiego kręgu tematów. Przeglądając uważnie te nieduże rysunki wykonane tuszem dochodzi się do wniosku, że rysujący mógłby wszystkie interesujące go sprawy ciała, ducha i moralności rozegrać tym jednym sposobem graficznym, wywołując wrażenie raz dzieła formatu monumentalnego, kiedy indziej subtelnej miniatury. Nie ma więc chyba w ogóle problemu wąskiej skali działania i nie tego artyści powinni się lękać. Ważne jest, by uchronić w sobie własny program i czystość wypowiedzi, tak jak umiał to zrobić właśnie Jaworowski. W dzisiejszym świecie i pośród zmiennych fal dzisiejszej sztuk nie jest to na pewno łatwe.

Z pracami Jaworowskiego wracała wiara w fundamentalną rolę rysunku jako samodzielnego gatunku sztuki, a także jako żywego zapisu człowieka, sejsmografu drgań jego wnętrza. O ile pierwsza funkcja rysunku wydaje się, mimo wszystkie przygody sztuki nowoczesnej, jeszcze oczywista, to druga traci na znaczeniu. W dobie mechanizacji i elektroniki niepowtarzalny ślad ręki jest coraz rzadziej dokumentem zarówno dla psychologa jak i krytyka.

Danuta Wróblewska

....the bible of poets bound with a thick cracked bark
you open for me in mid-summer
full of green innerself
these are your pages interspersed with the wind''

as read a page of a booklet in a series that scooped up Polish poetry with its colourful covers. The bible of poets and painters, as one can address nature showing its most beautiful aspects to those with the most searching sight.

For many years, pictorial alliance with poems belonged to Jerzy Jaworowski, a distinguished illustrator of lyric poetry. He was a drawer and the fact that his illustrations can be found in several dozen books does not make him to be a book designer only. He was a drawer who successfully allied with the printed word, although he was not mastered by the latter and remained independent in his unrestricted imagination. True, he felt himself being very much involved in books. Perhaps, the point was not only the book itself, but the need for contact with the art of word, music, pictures and thoughts symbolized by the book. There are artists who are solely satisfied by the impetus of their own art, for them others are a counterpoint or background. In this respect Jaworowski's needs were far greater. He lived in a rich world, he circulated between means of expression and absorbed or reflected impressions. Somebody else's art was necessary to him as a partner in dialogue with his own art.

Jaworowski was a poet of drawing and both Erato and Euterpe lost an ally with him. On the one hand, his style gained a footing somewhere in Polish colourism with its landscapes and genre motif, and on the other hand it acquired its own supersynthesis of signing. The artist saw and followed the colour. He preferred the patch to the line, a soft and luminous patch of a darkening rim or only a touch of the brush as light as smoke. His drawings are musical so as it happens to a musical motif in its linearity. He retained it like a musician who retains rhythm as a binder and rhythmization as a method.

He appreciated the calmness of classic compositions and although several times turned to a rough graphic expression, he immediately returned to light meadows of colour. Most of his drawings are enclosed within strictly definite fields as absolute ideas markedly separated from what was and what will be. They do not have the restlessness characteristic of open pictures or compositions necessitating cooperation, i.e. an impression of the viewer. Jaworowski's sketches, therefore, are not sketches, but final decisions and a mature and arbitrary gesture. This formal characteristic feature makes them neighbour the art of other cultures: engravings on rocks magic signs and exotic ideograms. In any case, his favourite motifs of his drawings – the sun, dancers, head, horse and a symbolical sign are as old as the hills and appear in the art of every period all over the world. Those links between Jaworowski's art and the universum of imagination prove how much he considered himself an artist and testify that he belonged to the family of artists, though he was a recluse.

Some of Jaworowski's works are devoted to the letter and recordings, assuming various forms: starting with studies of the elementary shape of a letter, through its evolution towards hieratical stamps or dynamic anthropomorphic forms and ending with ornamental variations. Of course, never they

were studies in its objective plasticity, but the development of its formal shape on the basis of purely subjective assumptions. Jaworowski imitated lettering in recording himself and his mental states. Jaworowski paraphrased alphabets either Latin, Far-Eastern or Persian.

In many a case, however, letters are elements of his compositions: landscapes, architectural structures, and also of the motifs of scrap-heaps and groups of people.

His imagination was fascinated by relationship between human figure and graphic signs, that was why he combined them with each other or identified. His figures were rarely static, in most cases they were free from accessories and covers. Reduced to outlines they convey something with their gestures and those changeable sketches of their outlines make them resemble letters. I think Jaworowski was generally interested in the impression of the human body as the most original language.

This art, that has drawn to an end much to our regret, testifies that a private kind of art can embrace not only a narrow range of subjects. When looking at these small drawings in ink one comes to the conclusion that their author was able to express all the problems of the body, soul and morals he was interested in in this specific graphic manner of his solely, in one case in a monumental form, in another in the form of a delicate miniature. Therefore, the problem of small scale does not exist and this is not what artists should be afraid of. An important thing is to have a programme of one's own and to be loyal to it and to express oneself in a clear way as Jaworowski did. At present, in the rough sea of the present-day art, this is not an easy thing to do for sure.

Jaworowski's works restore confidence in the fundamental role of drawing as an independent kind of art and also as a living record of man and a seismograph of his innerself. As far as the former function of drawing, despite all the adventures of modern art, is still obvious, the latter loses its importance. In the times of mechanization and electronics, the touch of hand is a document for both the psychologist and the critic on an ever less frequent basis.

Danuta Wróblewska

Mówi Henryk Tomaszewski

„Nie umiem używać słów artysta i twórczość, bo mnie żenują. Każdy przecież coś robi, elektronik i śmieciarz. I prawie każdy chciałby robić jak umie najlepiej.

Jaworowski. To dziwne, obdarzałem go uczuciem przyjaźni, choć w gruncie rzeczy spotykaliśmy się za mało, żeby się poznać do końca. Był prawy. I co może jeszcze trudniejsze – dobry. Ujmowało mnie w nim przede wszystkim to, że nie miał w sobie zawiści. Nigdy nikomu niczego nie zazdrościł. Spokojnie na wszystko patrzył i myślał po swojemu. Miał w środku jakąś pogodę. Był bardzo wrażliwy, w taki swój zamknięty sposób, jak mało kto. Te szorstkości, które czasem mu się zdarzały, brały się z biologicznego głodu równowagi. Naddawał sobie, wyrównywał postawę.

Ile razy byłem u niego w tym małym pokoiku-pracowni, to zawsze żebyśmy nie wiem od czego zaczęli rozmowę, kończyło się na rysunku, warsztacie i sposobach. Podniecał się, że faktura odcisku, że tusze rozcieńczone, że miesza to z tamtym – miałem nieraz na końcu języka uwagę: nieważne przecież jak, ważne co. Ale zawsze w końcu mówiłem sobie: skoro w nim to siedzi, to znaczy, że jest ważne. I nie wolno mu tego odbierać. W końcu nie ma recept. Dwa lata temu, na wiosnę, zaczął przymierzać się do własnej wystawy. Przyszedłem, on wyjął z teczek jakieś zupełnie nieznanne mi rzeczy, rozłożył, i tu mnie wzięło. Stałem zaskoczony i jakby porażony. To były te szybko, szeroko szkicowane, takie lecące przez powietrze figury tańczących. A także jakby znaki, jakby stemple. Szarość oraz czerń i biel. Jeden ruch ręki. Jestem podejrzliwy co do spontaniczności gestu. Sam u siebie sprawdzam, czy nie za łatwo idzie. Tu była spontaniczność, ale tak kontrolowana, jak u największych mistrzów, że ręka poza planowany tor nie zboczy ani na milimetr.

Najpełniej więc realizował się właśnie wtedy,

z daleka od ludzi i zamówień, rysując tylko dla siebie. I te rzeczy są najważniejszą częścią jego twórczości. W naszym użytkowym fachu zawsze jest się tragarzem i trzeba te meble nosić pod wskazane adresy. Ale on nie podlizywał się ani wydawcy, ani pisarzowi. W tym co robił, był zawsze niepodległy. Przy pracy nad literaturą włączał motor własnej refleksji, i gdzieś go ona wiodła samotnymi ścieżkami. Bardzo dużo czytał, miał całkowicie swoistą inteligencję odczytania świata i piszącego.

W rozmowach stawiał nieuchwytny znak za pytania. Mówiąc, stale o coś pytał, chociaż tych pytań nie było słyhać, jakby chciał ciągle na nowo weryfikować siebie, innych, otoczenie. A przecież jak mało kto tak cholernie kochał to brudne i czyste, wzniosłe i wulgarne, prawdziwe życie...”

rozmawiała Danuta Wróblewska

Henryk Tomaszewski says:

„I do not know how to use the words artist and art, for they make me feel embarrassed. After all, everybody does something, including an electronic engineer and a rag-picker. And almost everyone wants to do one's best.

Jaworowski. I was a friend of his, although as a matter of fact we did not meet one another frequently enough to get acquainted with each other completely.

I know he was a man of integrity. And perhaps it is more important he was a good man. He was winsome, since he was not jealous. Never he envied anybody anything. He looked at everything in his own quiet way and thought in his own way. He had a kind of contempt in himself. Jaworowski was very sensitive in his own unique and reserved manner as hardly anybody else. His occasional roughness resulted from his biological hunger for balance. He was very much exacting of himself and always on alert.

Whenever I visited him in his small room that was his studio, every talks of ours ended with drawing and with discussions on techniques and manners. He got excited, when using carbon paper or diluted ink or when he could mix one thing with another. Then, on the tip of my tongue I had the remark: it is not important how, but what you do. But I always spoke to myself: if it is so deep in himself, it is important. And it must not be taken from him.

Two years ago, in spring, he started preparations for his own exhibition. When I came, he drew out some things I had not know before laid them out and at that very moment I was greatly impressed. I was taken aback and sort of paralysed. It was those broadly sketched and quickly drawn figures of dancers, seemingly flying in the air. And also kind of signs, sort of stamps. All grey, black and white. A single movement of the hand. I am suspicious as to the spontaneous character of gesture, as they use to call it.

I control myself, if I do not work too easily. But in Jaworowski it was genuine spontaneity, as controlled as in greatest masters so that the hand does not miss the planned line even by a millimetre. He expressed himself best, when far from people and orders, when drew for himself alone. And these things are the most important part of his art.

In our applied profession one is always a porter and it is necessary to bring all this furniture to indicated addresses. But Jaworowski did never make up to the publisher, or to the writer. He was always independent in what he did. When working on literature, he started the engine of his own reflection that led him somewhere along his own paths. He read very much and has his own unique way of interpreting the world and the writer.

When conversing, he asked questions in an imperceptible way. He spoke, and when doing it continuously asked questions, although they were inaudible, as if he tried to verify himself, others and the environment anew on a continuous basis. All the same, he awfully did love life, whether good or bad, sublime or dirty, he loved true life”.

Interviewer: Danuta Wróblewska

Zespół dwustu sześćdziesięciu czterech rysunków pokazanych na wystawie powstał mniej więcej pomiędzy rokiem 1965 a 1975. Wykonane są pędzlem lub piórkiem tuszem, z zastosowaniem specjalnej jego preparacji. Przeważająca większość z nich nie była nigdy przez artystę tytułowana, sygnowana, ani datowana. Przyjęty przez organizatorów wystawy poniższy podział na grupy tematyczne, służyć ma jedynie ułatwieniu identyfikacji poszczególnych prac.

GŁOWY

1. I technika własna, 43×28
2. II technika własna, 43×28
3. III tusz, 40×26
4. IV tusz, 72×51
5. V technika własna, 61×43
6. VI technika własna, 51×35
7. VII technika własna, 52×35
8. Robert, tusz, 57×38
9. VIII technika własna, 54×38
10. IX technika własna, 61×43
11. X technika własna, 61×44
12. XI technika mieszana, 30×24
13. XII tusz, 54×39
14. XIII technika własna, 50×35
15. XIV technika własna, 62×44
16. XV technika własna, 47×32
17. XVI kredka, 50×32
18. XVII technika własna, 51×43
19. XVIII technika własna, 53×40
20. XIX technika własna, 41×25
21. XX technika własna, 48×39
22. XXI tusz, 61×43
23. XXII technika mieszana, 32×31
24. XXIII technika własna, 31×44
25. XXIV technika własna, 32×45
26. XXV technika własna, 33×27
27. XXVI technika własna, 31×24
28. XXVII technika własna, 33×25
29. XXVIII technika własna, 33×25
30. XXIX technika własna, 43×28
31. XXX technika własna, 37×26

ZWIERZĘTA

32. I technika własna, 27×27
33. II tusz, 62×49

34. III tusz, 30×43
35. IV technika mieszana, 43×62
36. V tusz, 38×54
37. Byk, technika mieszana, 49×62
38. VI technika mieszana, 50×64
39. VII tusz, 29×19
40. VIII tusz, 39×53

JEŹDZIEC I KOŃ

41. I tusz, 43×61
42. II technika mieszana, 37×26
43. III technika własna, 40×27
44. IV tusz, 63×50
45. V tusz, 49×39
46. VI tusz, 49×63

PEJZAŻE

47. I technika mieszana, 49×63
48. II tusz, 49×63
49. III technika mieszana, 46×57
50. IV technika mieszana, 49×63
51. V technika mieszana, 38×59
52. VI technika mieszana, 43×62
53. VII technika mieszana, 43×62
54. VIII technika mieszana, 36×51
55. IX technika własna, 50×62
56. X technika własna, 43×61
57. XI technika własna, 53×39
58. XII technika własna, 32×50
59. XIII tusz, 50×65
60. Kamienie, technika mieszana, 51×65
61. XIV technika własna, 44×62
62. XV technika własna, 35×50
63. XVI technika własna, 51×65

KALIGRAFIE I ZNAKI

64. Pismo, technika mieszana, 49×65
65. I technika mieszana, 49×62
66. Kompozycja, technika własna, 49×63
67. II technika własna, 50×69
68. III technika własna, 61×43
69. IV technika własna, 61×43
70. Alfabet, technika własna, 47×61
71. V tusz, ołówek, 50×63
72. VI technika własna, 63×49
73. VII technika własna, 50×35
74. VIII technika własna, 49×37
75. IX technika własna, 32×25
76. X technika własna, 33×30
77. XI technika własna, 42×27
78. XII technika własna, 48×32
79. XIII technika własna, 50×32
80. XIV technika mieszana, 50×48
81. XV tusz, 50×33
82. XVI tusz, 24×21
83. XVII tusz, 51×22
84. XVIII technika własna, 20×21
85. XIX technika własna, 65×50
86. XX technika własna, 53×39
87. XXI technika własna, 43×28
88. XXII technika własna, 35×25
89. XXIII technika własna, 36×26
90. XXIV tusz, 50×33
91. XXV technika własna, 49×32
92. XXVI technika mieszana, 48×31

TANCERKI

93. I technika własna, 63×49
94. II technika własna, 63×50
95. III technika własna, 63×50
96. IV technika własna, 63×44
97. V technika własna, 62×44
98. VI technika własna, 61×43
99. VII technika własna, 59×43
100. VIII technika własna, 55×39
101. IX technika własna, 63×46
102. X technika własna, 49×63
103. XI technika własna, 60×43
104. XII technika własna, 60×43
105. XIII technika własna, 49×63
106. XIV technika mieszana, 62×43
107. XV technika własna, 59×43
108. XVI technika własna, 56×41
109. XVII technika własna, 50×35
110. XVIII technika własna, 62×43
111. XIX technika własna, 61×43
112. XX technika własna, 32×24

POSTACIE

113. Kobieta z jabłkiem, technika własna, 61×43
114. I technika własna, 43×61

115. II technika własna, 44×64
116. III tusz, 50×63
117. IV technika mieszana, 63×49
118. Akt siedzący, technika własna, 63×48
119. V technika mieszana, 39×63
120. VI technika mieszana, 63×49
121. VII technika własna, 43×60
122. 31 XII 72, 21.20, 1972, tusz, 43×61
123. VIII technika mieszana, 50×63
124. IX technika własna, 43×61
125. X tusz, 50×63
126. XI technika własna, 49×35
127. XII technika własna, 26×23
128. XIII technika własna, 28×43
129. XIV technika własna, 43×31
130. XV technika własna, 60×43
131. Przy stole, technika własna, 70×50
132. XVI technika własna, 50×32
133. XVII tusz, 35×30
134. XVIII technika własna, 38×31
135. XIX tusz, 61×43
136. XX technika własna, 63×49
137. XXI technika własna, 61×43
138. XXII technika własna, 61×43
139. XXIII technika własna, 52×39
140. XXIV technika własna, 50×36
141. XXV technika własna, 46×28
142. XXVI technika własna, 50×35
143. XXVII technika własna, 63×49
144. XXVIII technika własna, 55×44
145. Kompozycja, technika własna, 70×50
146. XXIX technika własna, 58×42
147. XXX technika własna, 61×43
148. XXXI technika mieszana, 63×48
149. XXXII technika mieszana, 65×50
150. XXXIII technika mieszana, 65×47
151. XXXIV technika własna, 55×47
152. XXXV technika własna, 43×61
153. XXXVI technika własna, 59×39
154. XXXVII technika własna, 43×61
155. XXXVIII technika własna, 65×48
156. XXXIX technika własna, 63×49
157. XL technika własna, 43×62
158. XLI technika mieszana, 63×50
159. XLII gwasz, 63×50
160. XLIII technika własna, 50×35
161. XLIV technika własna, 50×33
162. XLV technika własna, 30×21
163. XLVI technika własna, 32×22
164. XLVII technika własna, 49×31
165. XLVIII technika własna, 49×31
166. XLIX technika własna, 37×24
167. L technika mieszana, 38×50
168. LI tusz, 31×38
169. LII technika własna, 39×44
170. LIII technika własna, 63×49
171. LIV technika mieszana, 34×23
172. LV technika własna, 27×40
173. LVI technika mieszana, 63×49
174. LVII technika własna, 42×30
175. LVIII technika mieszana, 48×30
176. LIX technika mieszana, 33×50
177. LX, technika mieszana, 57×39
178. LXI, tusz, 63×49

Seria Współczesne Życiorysy Polaków Wydawnictwa „Iskry”

127. J. Z. Jakubowski, Władysław Broniewski, 1975
128. Z. Hemmerling, Maciej Rataj, 1975
129. T. Pietrzak, Aleksander Kowalski „Olek”, 1975
130. J. Roszko, Prawda o górniku Pstrowskim, 1975
131. T. Konecki, Konstanty Rokossowski, 1976
132. E. Korzeniewska, Maria Dąbrowska, 1976
133. Z. Macużanka, Leon Kruczkowski, 1976
134. M. Malinowski, Marcelli Nowotko, 1976
135. A. Przygoński, Alfred Lampe, 1976

Seria „Stało się jutro” Instytutu Wydawniczego „Nasza Księgarnia” ilustracje

136. Człowiek z aureolą, 1974
137. Elektronowy miś, 1974
138. Kłeska dyktatora, 1976
139. Metoda doktora Quina, 1976
140. Odruch warunkowy, 1975
141. Robot nr 3, 1976
142. Szansa geniuszu, 1974

OBWOLUTY I OKŁADKI

143. M. Wallis, Malarze i miasta, WAiF, 1960
144. E. G. Craig, O sztuce teatru, WAiF, 1964
145. J. Iwaszkiewicz, Księżyc wschodzi, Czytelnik, 1964
146. A. Tairów, Notatki reżysera, WAiF, 1964
147. L. Aragon, Wielki Tydzień, Czytelnik, 1966
148. A. Artaud, Teatr i jego sobowtór, WAiF, 1966
149. J. Putrament, Arka Noego, MON, 1966
150. Księga Polaków uczestników Rewolucji Październikowej 1917–1920, Książka i Wiedza, 1967
151. W. Macken, Aktorskie szczęście, Iskry, 1969
152. J. A. Pala, Badania radiacyjne w rolnictwie, PWRiL, 1969
153. W. M. Stanley, E. G. Valens, Wirusy a istota życia, PWRiL, 1969
154. Z. Kałużyński, Nowa fala zalewa kino, WAiF, 1970
155. P. Kuncewicz, Dęby kapitołińskie, Czytelnik, 1970
156. J. Sobieski, Listy do Marysienki, Czytelnik, 1970
157. C. A. Villee, Biologia, PWRiL, 1970
158. P. Claudel, Możliwości teatru, WAiF, 1971
159. S. Zieliński, Kiełbie we łbie, Iskry, 1971
160. J. Copeau, Naga scena, WAiF, 1972
161. Z. Kossak, Złota wolność, PAX, 1972
162. R. Wójcik, Pietà na szkle, Iskry, 1972
163. Zorze nad Dźwiną. Łotewskie wiersze wybrane, PIW, 1972
164. S. Janicki, Film polski od A do Z, WAiF, 1973
165. Z. Kossak, Król trędowny, PAX, 1973
166. Z. Kossak, Krzyżowcy, t. I–II, PAX, 1973
167. W. Stankiewicz, Hematologia weterynaryjna, PWRiL, 1973
168. Surrealizm, Antologia, Czytelnik, 1973
169. A. Appia, Dzieło sztuki żywej, WAiF, 1974
170. Jasia Ługowskiego podróże, PIW, 1974

171. H. Zins, Polska w oczach Anglików XIV–XVI w., PIW, 1974
172. B. Brecht, Wartość masy, WAiF, 1975
173. Od Mojżesza do Mahometa (praca zbiorowa), Iskry, 1975
174. J. Parandowski, Dysk olimpijski, PIW, 1975
175. A. Sikora, Spotkania z filozofią, Iskry, 1975

OPRACOWANIA GRAFICZNE I ILUSTRACJE

176. S. Zieliński, Ostatnie ognie, Czytelnik, 1953 + ilustracje
177. P. Neruda, Pieśń powszechna, Czytelnik, 1954 + ilustracje
178. J. Steinbeck, Kasztanek i inne opowiadania, Czytelnik, 1957 + ilustracje
179. S. Beckett, Nowele, Czytelnik, 1958 + ilustracje
180. M. Pawlikowska, Dancing, Czytelnik, 1958 + ilustracje
181. J. Wołoszynowski, O Twardowskim, Czytelnik, 1960 + ilustracje
182. Longos, Dafnis i Chloe, Czytelnik, 1962 + ilustracje
183. Almanach sceny polskiej 1962/63 (pod red. E. Csató), WAiF, 1964
184. H. Januszewska, Wilanowska bajka, Czytelnik, 1964 + ilustracje
185. J. Potocki, Rękopis znaleziony w Saragossie, Czytelnik, 1965
186. Almanach sceny polskiej 1964/65 (pod red. E. Csató), WAiF 1966
187. I. Newerly, Żywe więzienie, Czytelnik, 1966 + ilustracje
188. J. M. Rymkiewicz, Kwiat nowy starych romanc, Czytelnik, 1966
189. Almanach sceny polskiej 1965/66 (pod red. E. Csató), WAiF, 1967
190. W. Broniewski, Troska i pieśń, Czytelnik, 1967 + ilustracje
191. W. Brudziński, Nowe zmyślenia, Iskry, 1967 + ilustracje
192. P. Jeannin, Kupcy w XVI wieku, Czytelnik, 1967
193. A. Ryszkiewicz, Francusko-polskie związki artystyczne, WAiF, 1967
194. Z. Ważbiński, Renesansowy akt wenecki, WAiF, 1967
195. K. Iłakowiczówna, Portrety imion, Wydawnictwo Poznańskie, 1968 + ilustracje
196. H. Sienkiewicz, Ogniem i mieczem, t. I–II, PIW, 1968
197. H. Sienkiewicz, Potop, t. I–III, PIW, 1968
198. H. Sienkiewicz, Pan Wołodyjowski, PIW, 1968
199. Almanach sceny polskiej 1967/68 (pod red. J. Koenig), WAiF, 1969
200. 25 lat fotografii polskiej, WAiF, 1969
201. Pół wieku królowej (praca zbiorowa), Iskry, 1969
202. Almanach sceny polskiej 1968/69, WAiF, 1970
203. O. J. Cardoso, Druga śmierć „Kota”, PIW, 1970 + ilustracje (okładka D. Staszewska)
204. Cztery wieki poezji o Warszawie. Antologia, PIW, 1970
205. J. Lisowski, Antologia poezji francuskiej, t. I–II, Czytelnik, 1970
206. J. Ossoliński, Wieczory badeńskie, Czytelnik, 1970 + ilustracje
207. J. Ræed, Dziesięć dni, które wstrząsnęły światem, KiW, 1970
208. A. Wozniesieński, Longjumeau, Czytelnik, 1970 + ilustracje
209. Almanach sceny polskiej 1969/70 (pod red. K. A. Wyścińskiego), WAiF, 1971
210. Drugi album poezji miłosnej, Iskry, 1971
211. A. Kamińska, Od Czarnolasu, Iskry, 1971
212. Almanach sceny polskiej 1970/71 (pod red. K. A. Wyścińskiego), WAiF, 1972
213. W. Broniewski, Wiersze i poematy, PIW, 1972
214. J. Iwaszkiewicz, Nowa miłość, Czytelnik, 1972 + ilustracje
215. K. Kolińska, Damy czarne i białe, Iskry, 1972
216. J. Liebert, Poezje zebrane, PAX, 1972 + ilustracje
217. M. Walicki, Obrazy bliskie i dalekie, WAiF, 1972
218. Almanach sceny polskiej 1971/72 (pod red. K. A. Wyścińskiego), WAiF, 1973
219. J. Kross, Cztery wezwania z przyczyny świętego Jerzego, PIW, 1973 + ilustracje (okładka i strony tytułowe W. Freudreich)
220. T. Mann, Listy do Ottona Forst Battaglii, PIW, 1973
221. K. L. Pollnitz, Ogień palącej miłości, Czytelnik, 1973
222. J. Szymanowski, Listy do starościny wyszogrodzkiej, PIW, 1973
223. M. Walicki, J. Białostocki, Hans Memling, Sąd Ostateczny, Auriga, 1973
224. J. Kierst, Śnieg, Ruch, 1973 + ilustracje (okładka J. Stanny)
225. M. Wallis, Dzieje zwierciadła, WAiF, 1973
226. Almanach sceny polskiej 1972/73, WAiF, 1974
227. M. Pisarski, Koleje polskie 1842–1972, WKiŁ, 1974
228. Pani pana zabiła, LSW, 1974
229. M. Pawlikowska-Jasnorzewska, Poezje, t. I–II, Czytelnik, 1974
230. Almanach sceny polskiej 1973/74 (pod red. A. K. Wyścińskiego), WAiF, 1975
231. Ameryka w pamiętnikach Polaków. Antologia, Wydawnictwo Interpress, 1975
232. H. Ch. Andersen, Baśnie t. III, PIW, 1975 + ilustracje (opracowanie graficzne i typograficzne J. Bokiewicz)
233. Chopin i jego ziemia, Wydawnictwo Interpress, 1975
234. P. Kłuszancew, O czym opowiedział teleskop, KAW, 1975 + ilustracje
235. J. Parandowski, Petrarka, Czytelnik, 1975
236. J. Parandowski, Pod zamkniętymi drzwiami czasu, Czytelnik, 1975
237. Piąty wiek fraszki polskiej, WAiF, 1975 + ilustracje
238. J. Pollakówna, Kółko graniaste, KAW, 1975 + ilustracje
239. J. Przyboś, Utwory poetyckie, LSW, 1975 + ilustracje
240. J. Parandowski, Alchemia słowa, Czytelnik, 1976
241. J. Parandowski, Niebo w płomieniach, Czytelnik, 1976
242. Podróż w dalekie lata. Antologia (wybór H. Kostyrko), Nasza Księgarnia, 1976
243. Kompozycja układu graficznego czterech stron do J. Iwaszkiewicza Kościół w Skaryszewie, Czytelnik, 1970
244. Kompozycja układu graficznego czterech stron do W. Shakespeare’a Hamlet, Czytelnik, 1965
245. Ilustracja do noweli Pył miłosny A. Rudnickiego z książki „Deset polskich nowel”, Ceskoslovensky Spisovatel, 1967
246. Kompozycja układu graficznego ośmiu stron do książki 125 lat kolei polskiej, Wydawnictwa Komunikacji i Łączności, 1971

OBWOLUTY KSIĄŻKOWE

247. Z. Nałkowska, Pisma wybrane, Czytelnik, 1954
248. E. Szymański, Wiersze wybrane, Czytelnik, 1954
249. B. Leśmian, Wiersze wybrane, Czytelnik, 1955
250. B. Ostrowska, Wiersze wybrane, Czytelnik, 1955
251. H. Balzac, Kobieta porzucona, Czytelnik, 1957
252. F. Mauriac, Pokraka, Czytelnik, 1957
253. W. Sebyła, Wiersze wybrane, Czytelnik, 1957
254. S. Grabiński, Niesamowite opowieści, Czytelnik, 1958
255. T. Kubiak, Cień ziemi, Czytelnik, 1958
256. J. Cheever, Cnotliwa Klaryssa, PIW, 1959
257. J. Dos Passos, Manhattan transfer, Czytelnik, 1959
258. J. B. Ożóg, Chustka, Czytelnik, 1959
259. T. Wolfe, Nie ma powrotu, Czytelnik, 1959
260. N. Balchin, Testament Cezara Borgii, Czytelnik, 1960
261. T. Breza, Spiżowa brama, Czytelnik, 1960
262. A. Gide, Szkoła żon, Czytelnik, 1960
263. T. Bujnicki, Wiersze wybrane, Czytelnik, 1961
264. T. Mann, Józef i jego bracia, Czytelnik, 1961
265. I. Newerly, Leśne morze, Czytelnik, 1961
266. T. Jaszczyk, Zdjęcie krzyża, Czytelnik, 1962
267. S. Karpiński, Poezje i satyry, Czytelnik, 1962
268. M. Waltari, Egipcjanin Sinuhe, Czytelnik, 1962
269. L. M. Bartelski, Powstanie Warszawskie, Iskry, 1965
270. S. Grzegorzewska, Pamiętnik o Maryi Wesslównie, Czytelnik, 1965
271. K. Kolińska, Tajemnice na sprzedaż, Iskry, 1968

272. J. Parandowski, Wrześniowa noc, Iskry, 1968
273. St. Witkiewicz, Listy do syna, PIW, 1969
274. M. Iliński, Materiały fotograficzne czarno-białe, WAiF, 1970
275. L. Wasiljew, Tajemnicze zjawiska psychiki człowieka, Iskry, 1970
276. A. Hitchcock, Przedstawią..., Iskry, 1971
277. A. Kamińska, Od Czarnolasu, Iskry, 1971
278. H. Zins, Polska w oczach Anglików XIV–XVI w., PIW, 1974
279. Francesca da Rimini, Giselle, program teatralny
280. K. Szymanowski, Król Roger, program teatralny, 1965

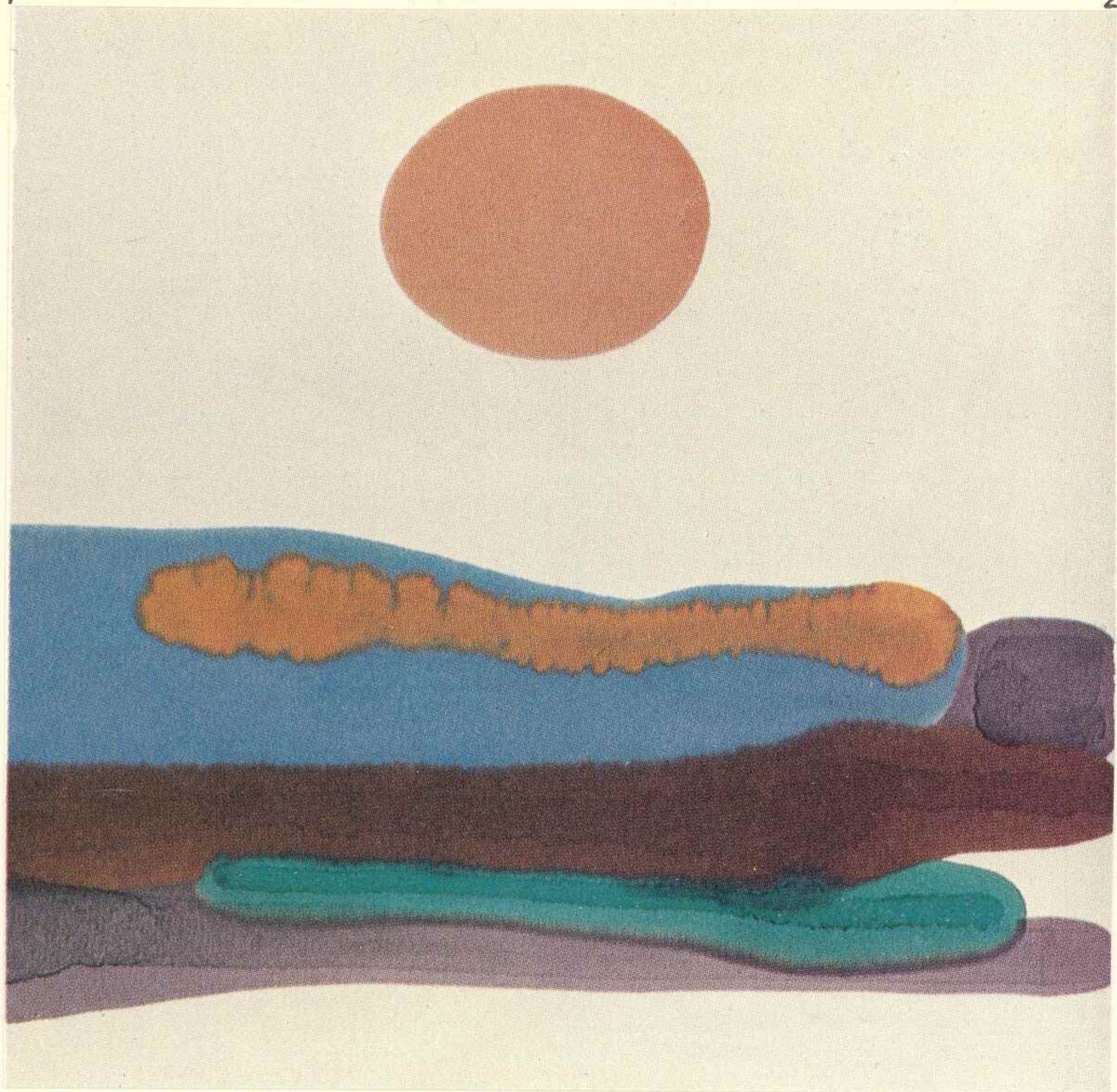
ILUSTRACJE DO KSIĄŻEK – ORYGINAŁY

- 1–12. H. Ch. Andersen, Baśnie, t. III, PIW, 1975, technika własna, 27×19
13–20. T. Kubiak, Koń by się uśmieł, KAW, 1976, technika własna, 32×17
21–22. S. Beckett, Nowele, Czytelnik, 1958, rys. tuszem, 17×11,5
23–28. J. Pollakówna, Kółko graniaste, KAW, 1975, technika własna, 28×14,5
29–31. J. Liebert, Poezje zebrane, PAX, 1972, pióro tusz, 24×14
32–40. Longos, Dafnis i Chloe, Czytelnik, 1962, rys. tuszem, formaty różne
41–46. J. Kross, Cztery wezwania z przyczyny świętego Jerzego, PIW, 1973, rys. tuszem, 22×14

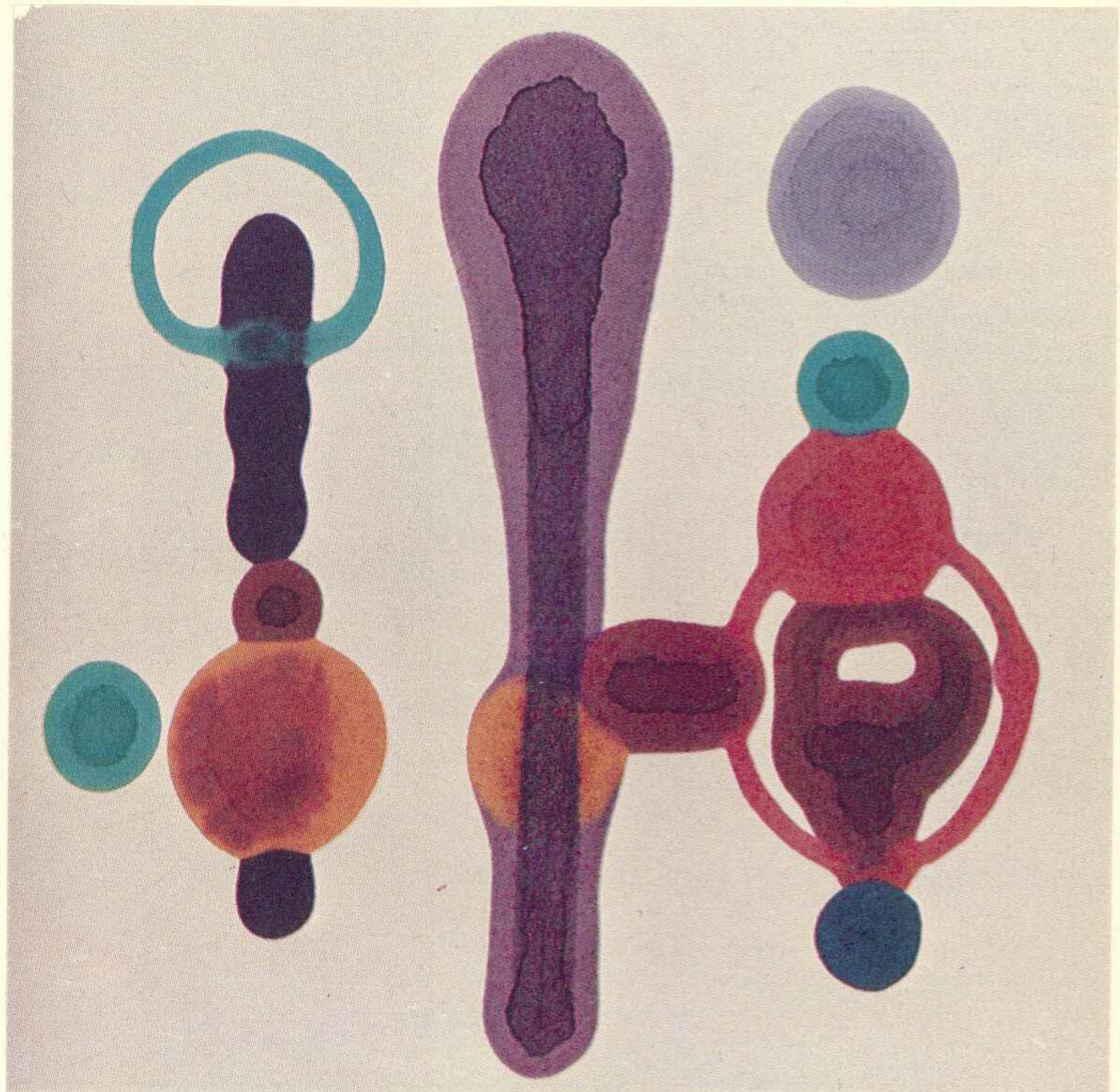
RYSUNKI, PROJEKTY OBWOLUT I DROBNE FORMY GRAFICZNE

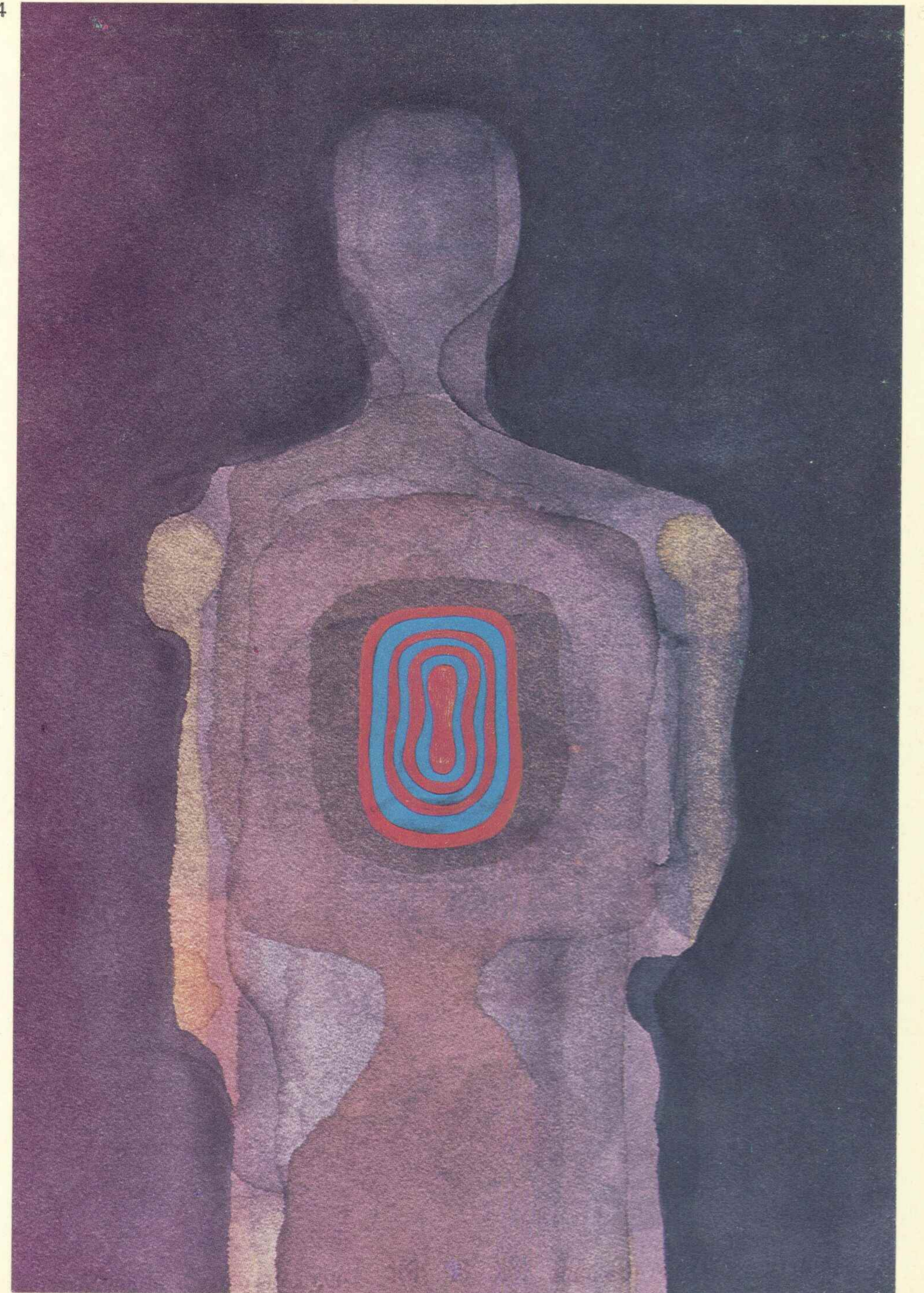
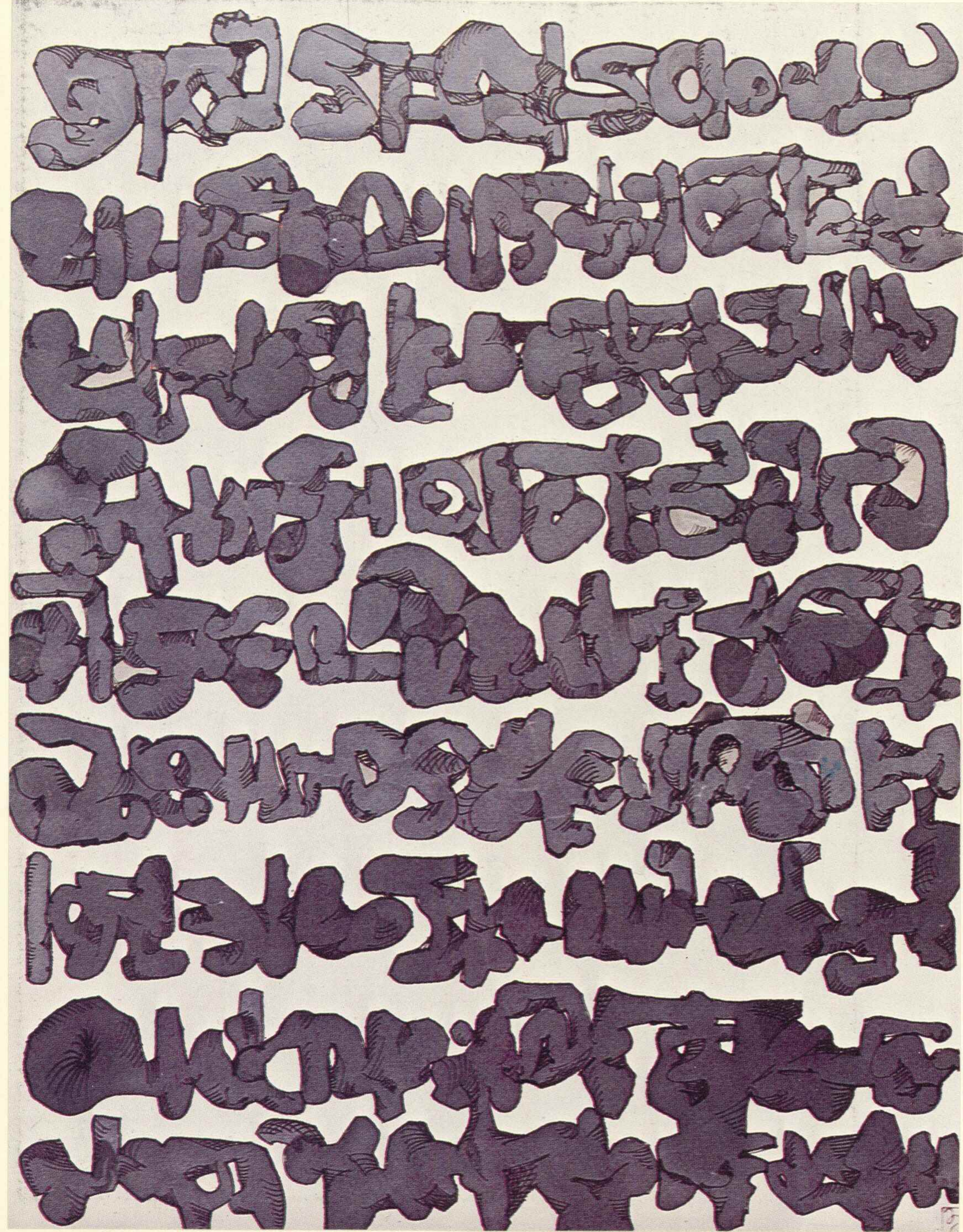
1. Rysunek, 1955, tusz, 15×22,5
2. Rysunek, 1952, tusz, 19×21
3. S. Beckett, Nowele, projekt okładki i 2 ilustracje
4–7. projekty znaczków serii „Żeglarskie Mistrzostwa Świata w klasie Finn”, 1965, 19×14,5
8–13. projekty znaczków serii „XI Szybowcowe Mistrzostwa Świata Leszno 68”, 1968, 14,5×19

1

2

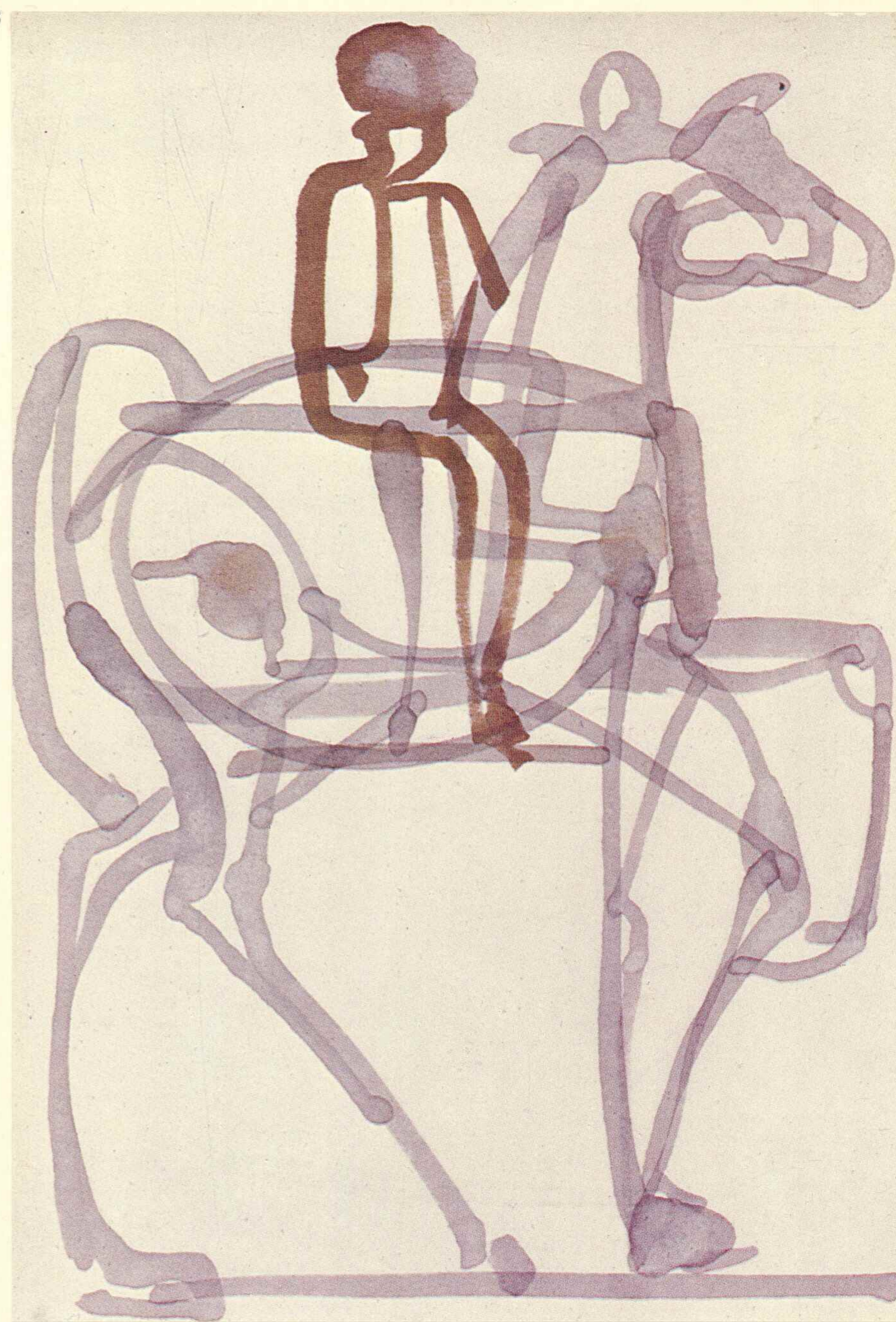

5

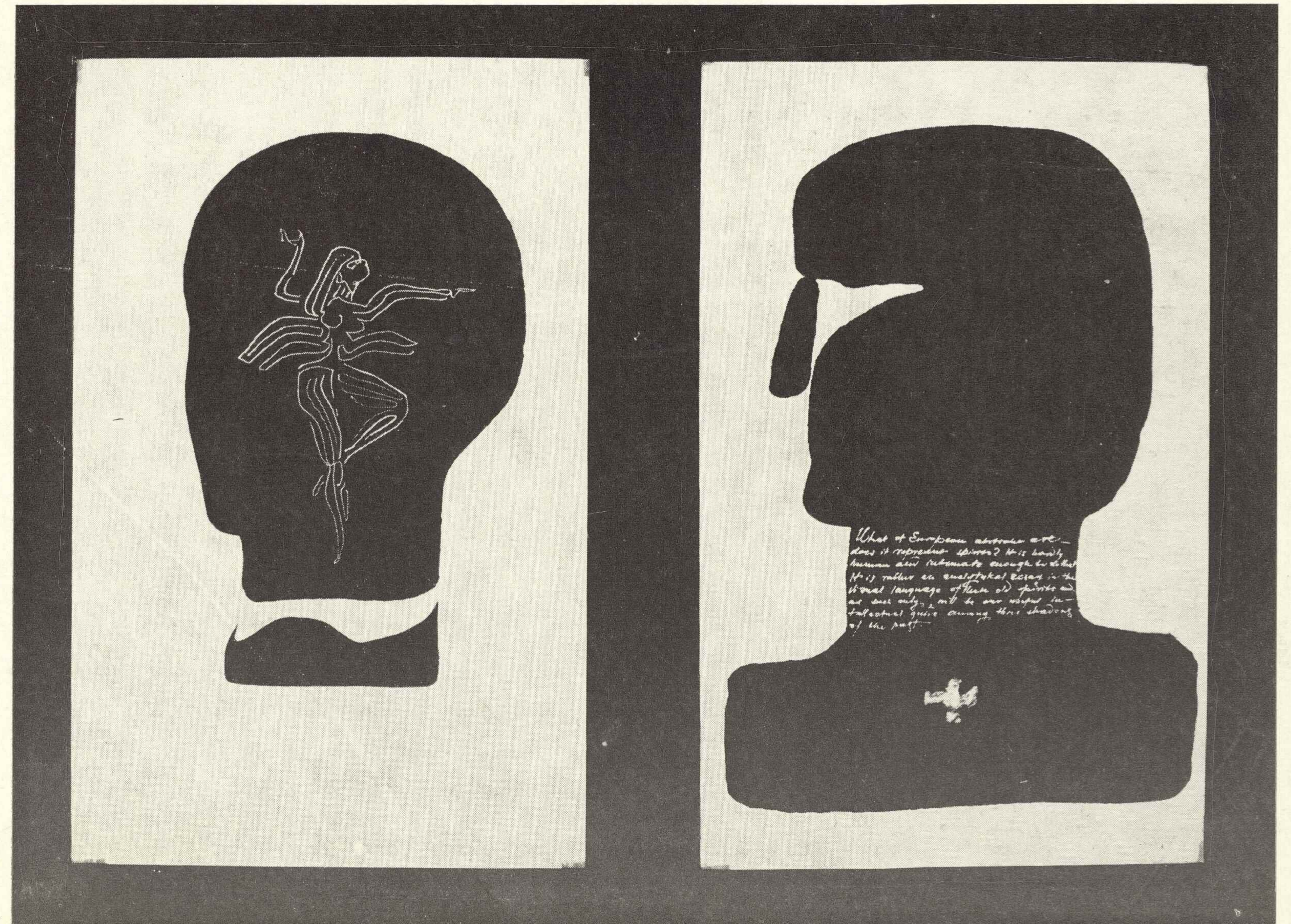

6

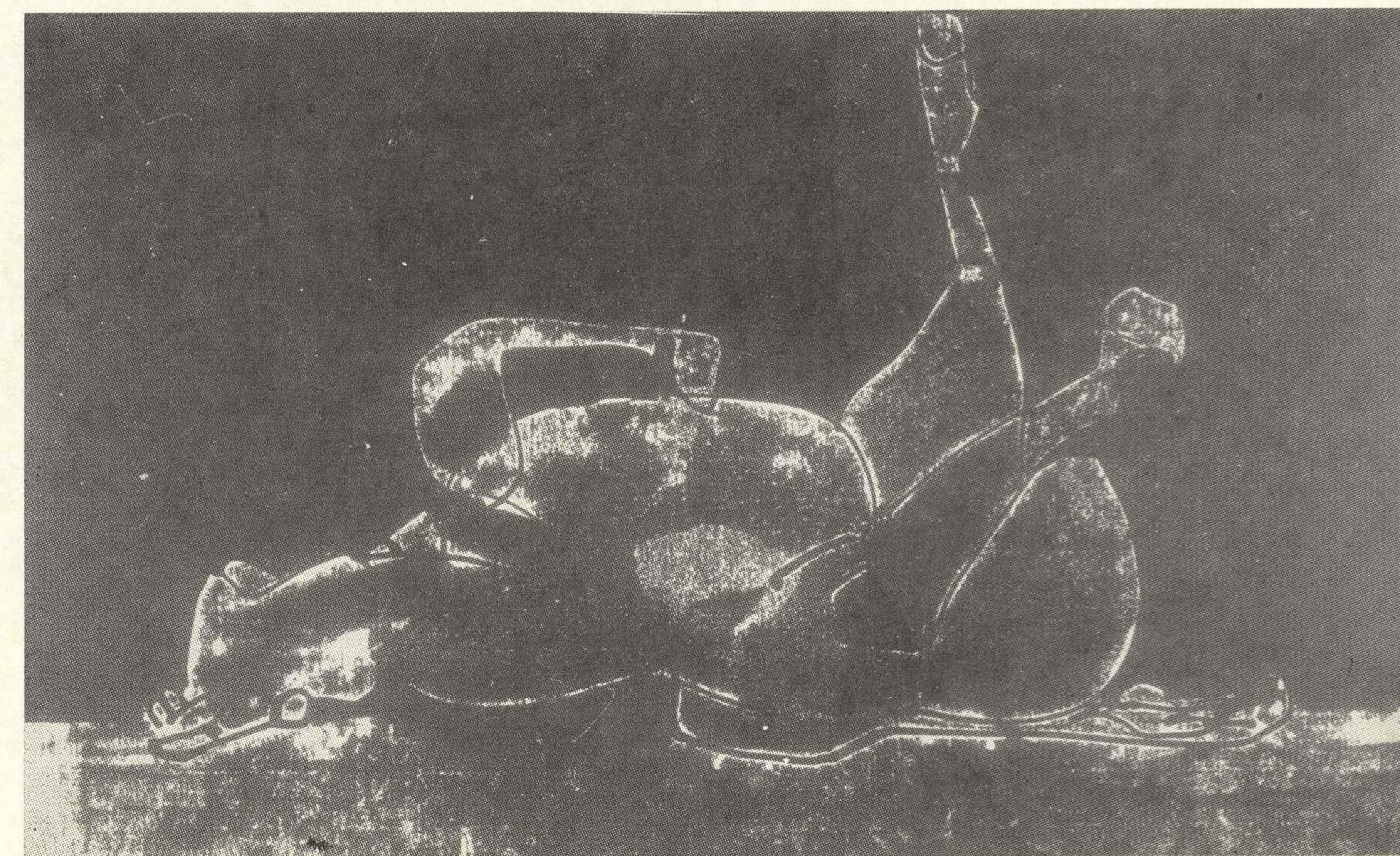
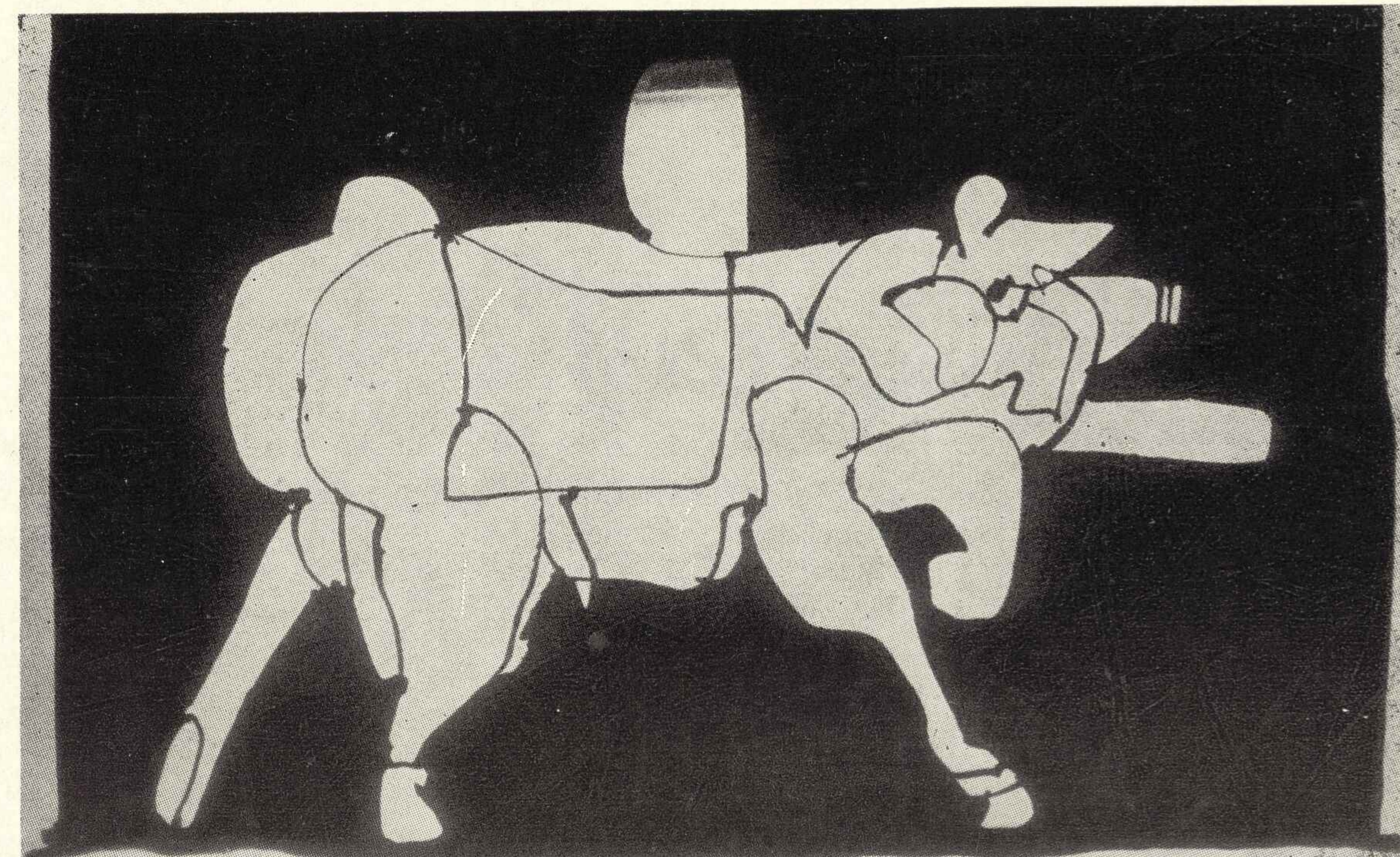
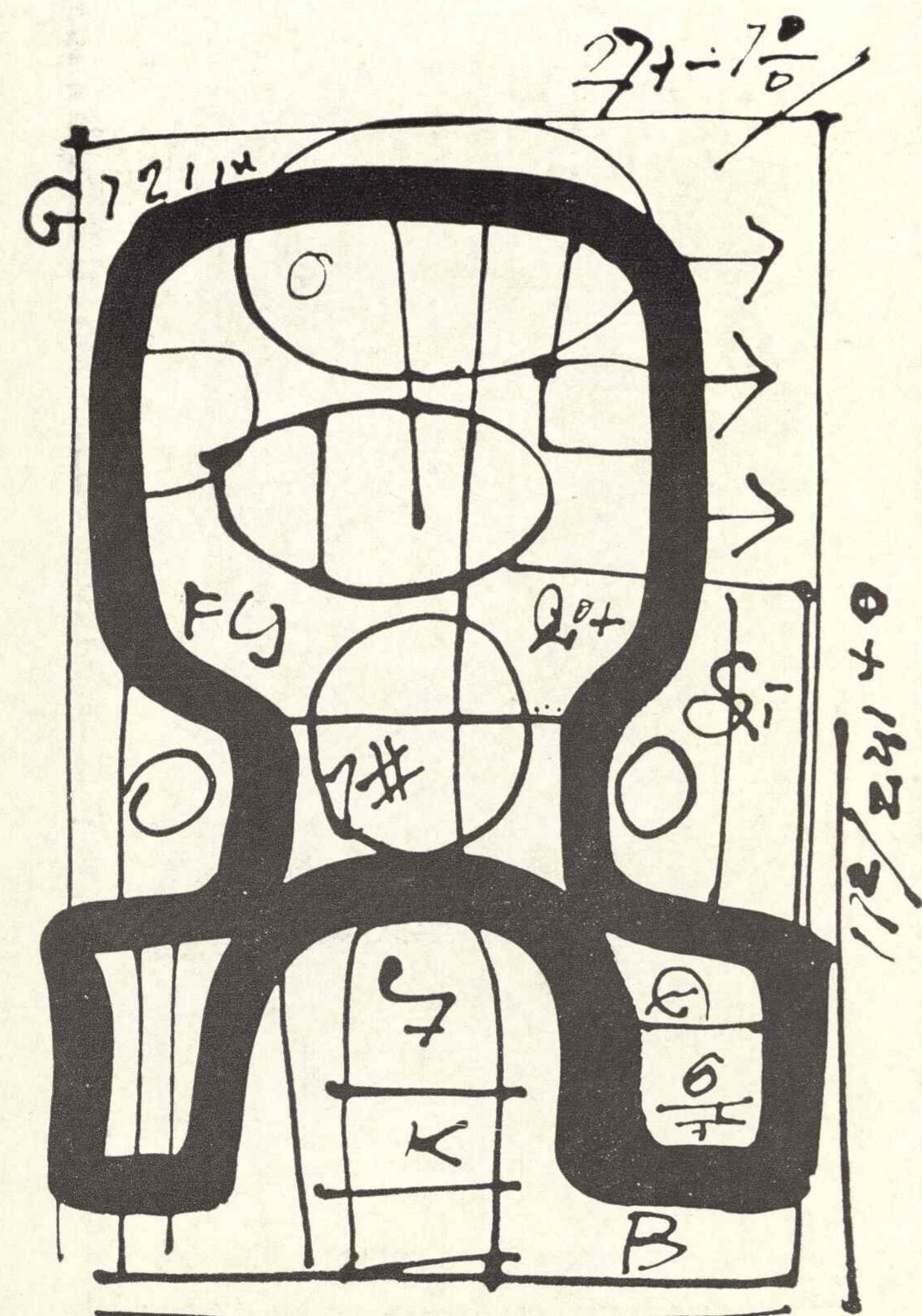

- 1. Z cyklu Kompozycje III
- 2. Z cyklu Kompozycje IV
- 3. Z cyklu Kaligrafie i znaki Kompozycja
- 4. Z cyklu Postacie XXX
- 5. Z cyklu Postacie XXX
- 6. Z cyklu Jeździec i koń III

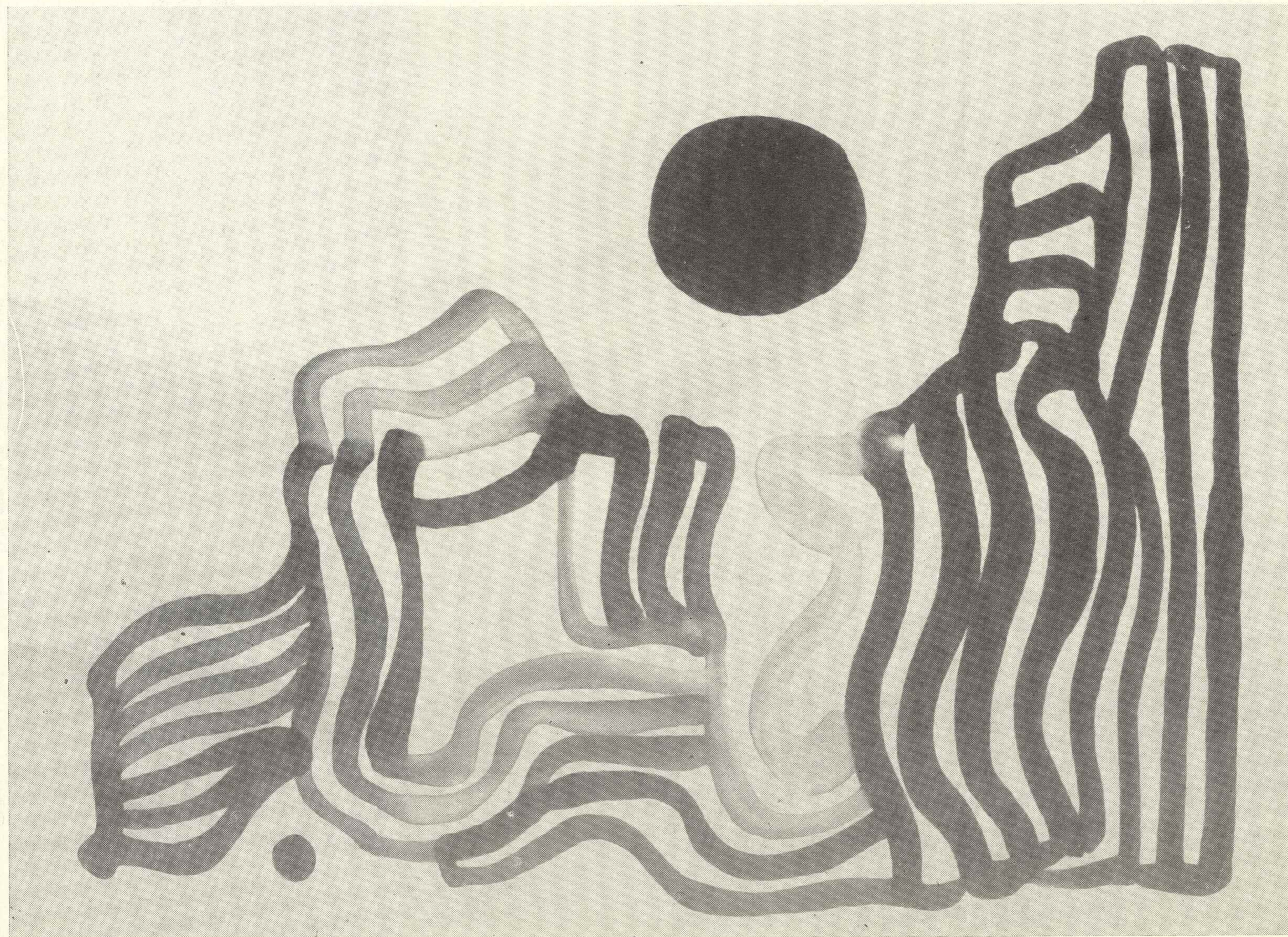
1. Z cyklu Głowy I i II, poz. kat. 1-2

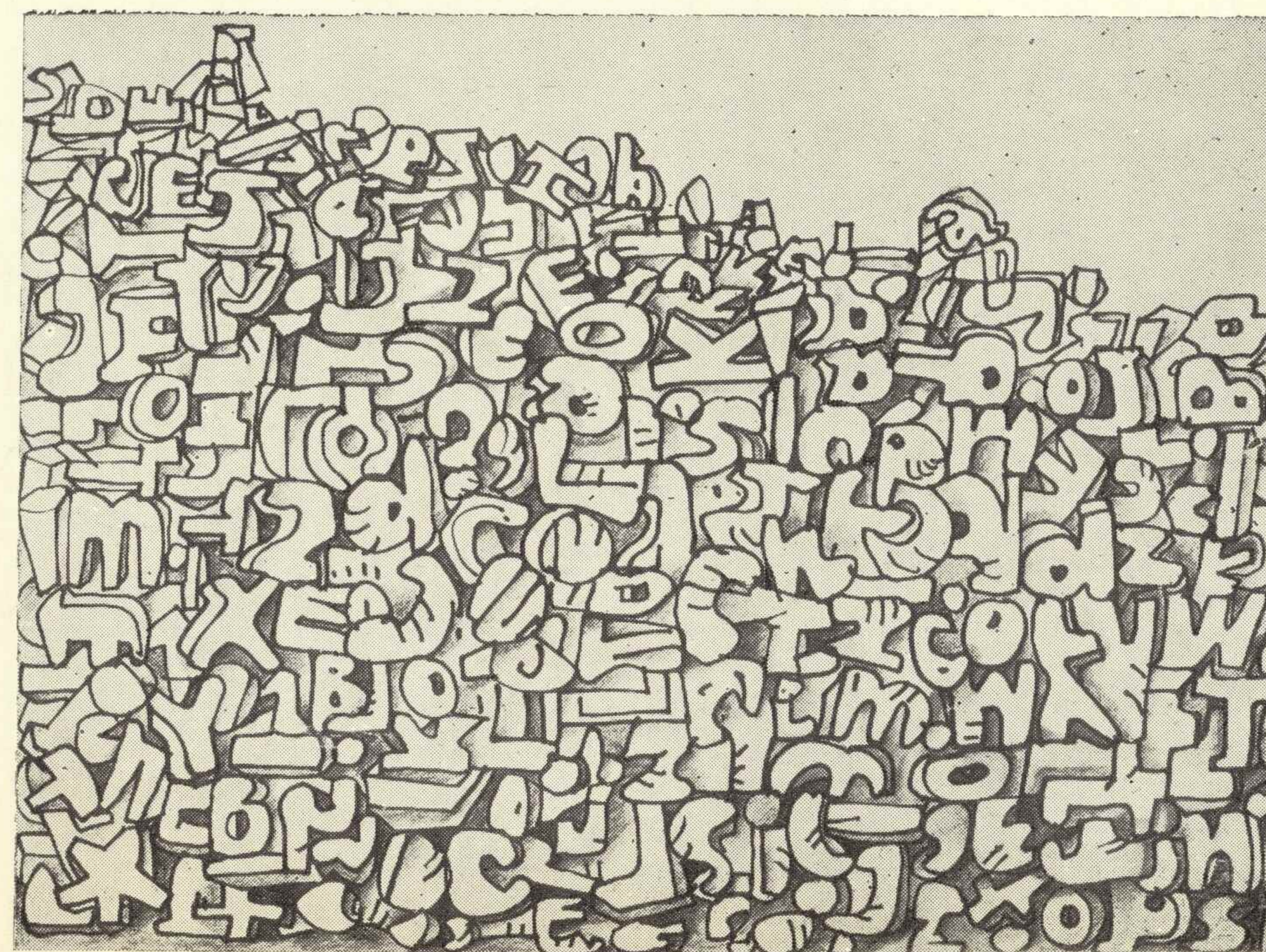
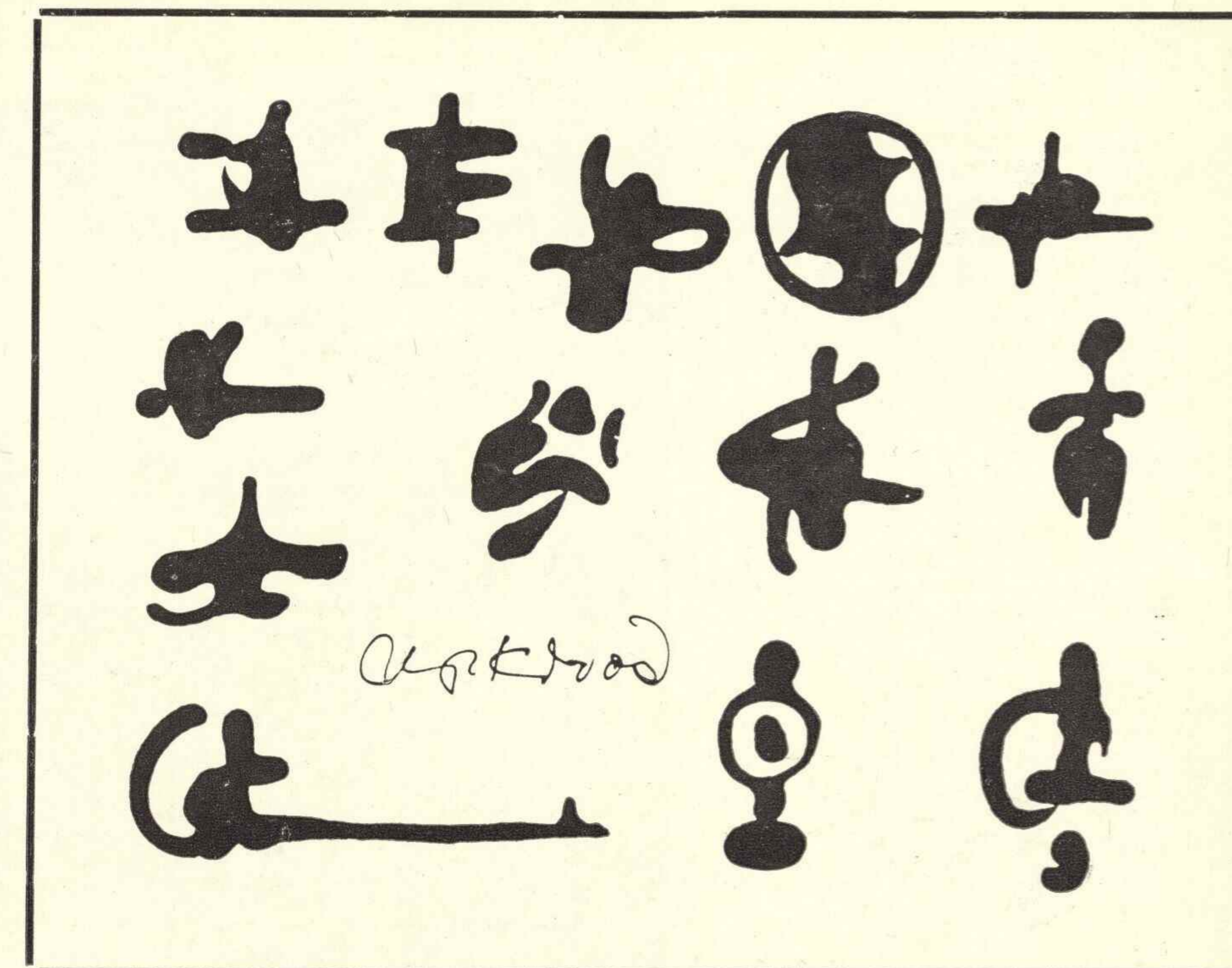
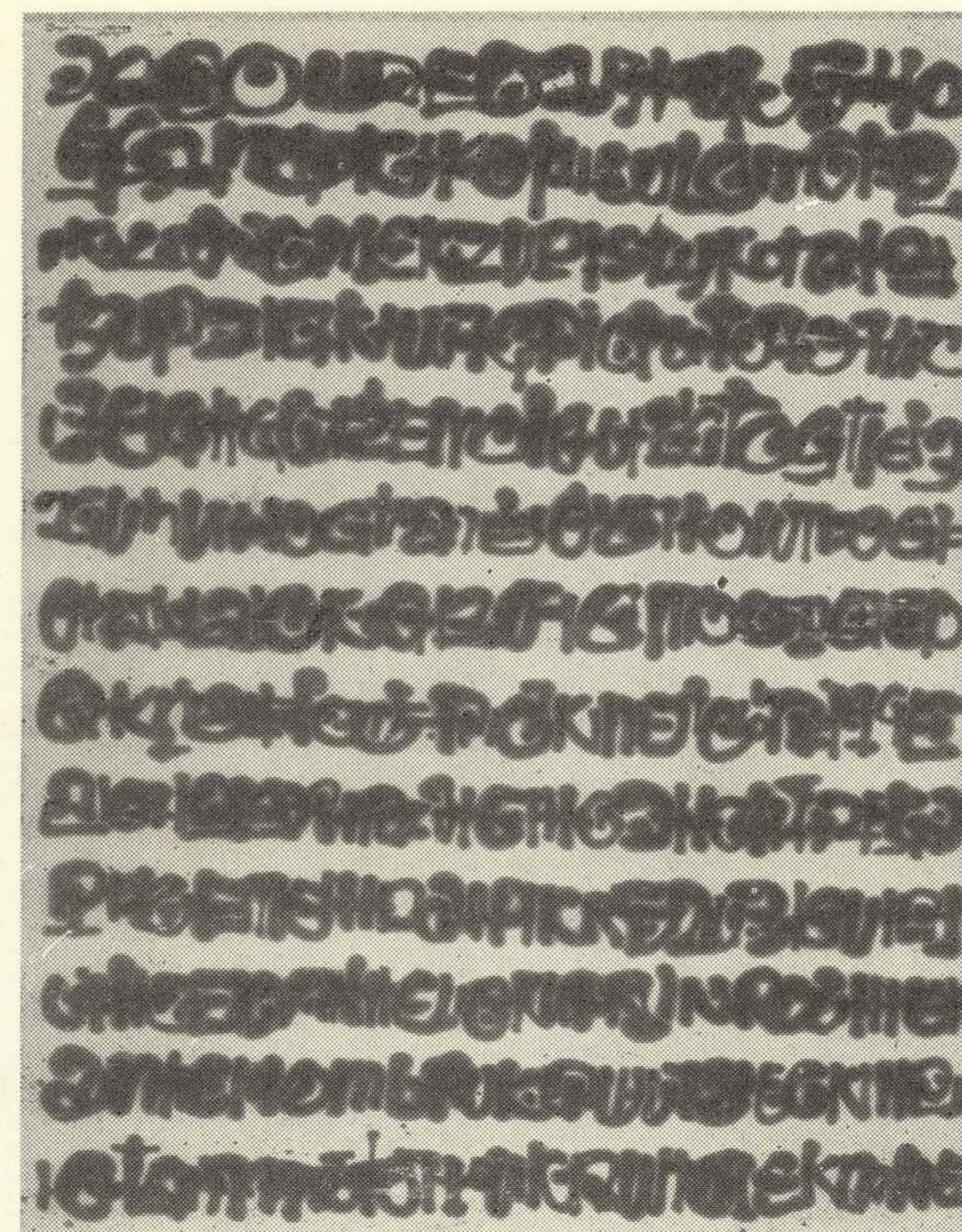
- 2. Z cyklu Głowy III, poz. kat. 3
- 3. Z cyklu Głowy, IV, poz. kat. 4
- 4. Z cyklu Zwierzęta Byk, poz. kat. 37
- 5. Z cyklu Zwierzęta VI, poz. kat. 38

6. Z cyklu Pejzaże XVI, poz. kat. 63

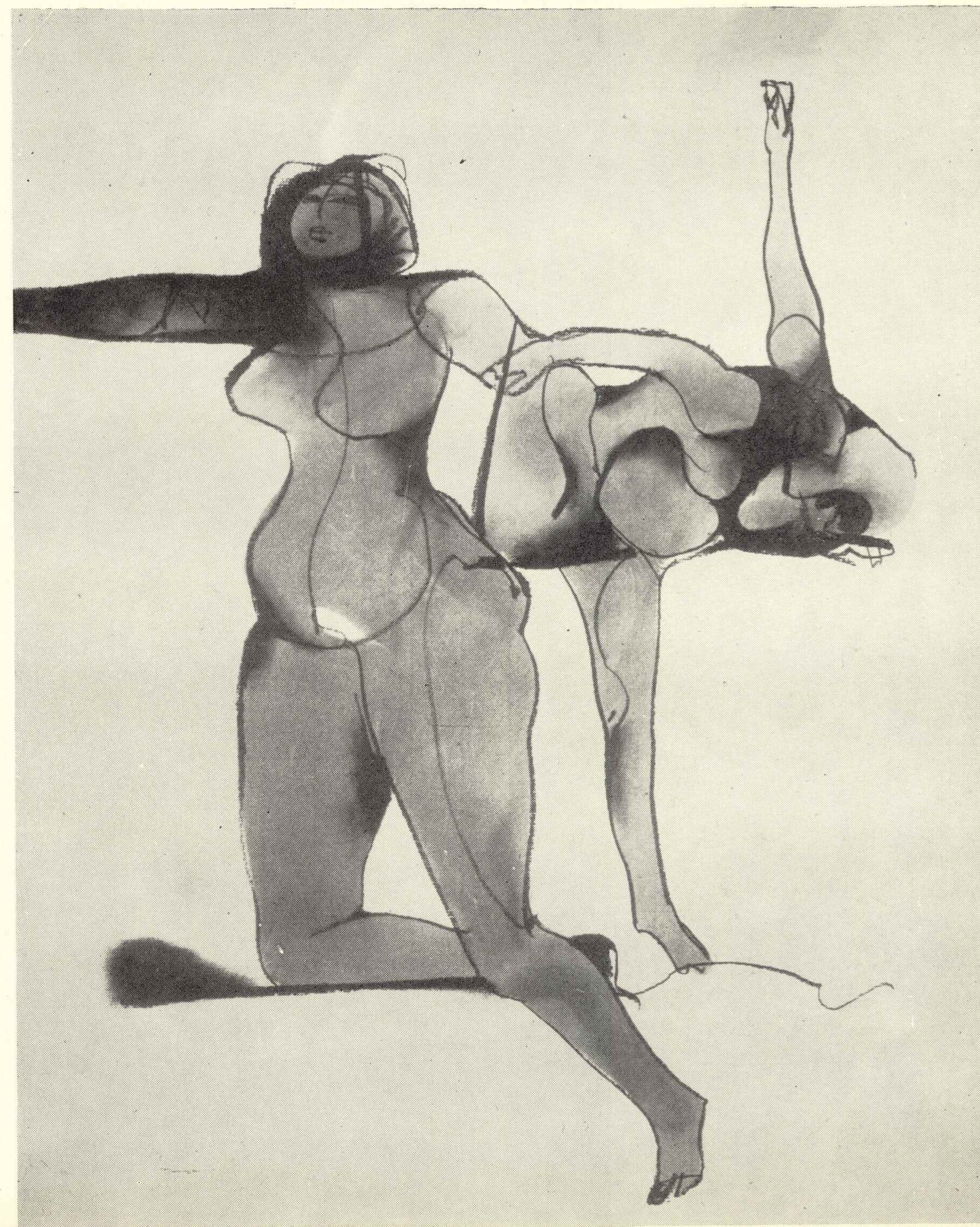
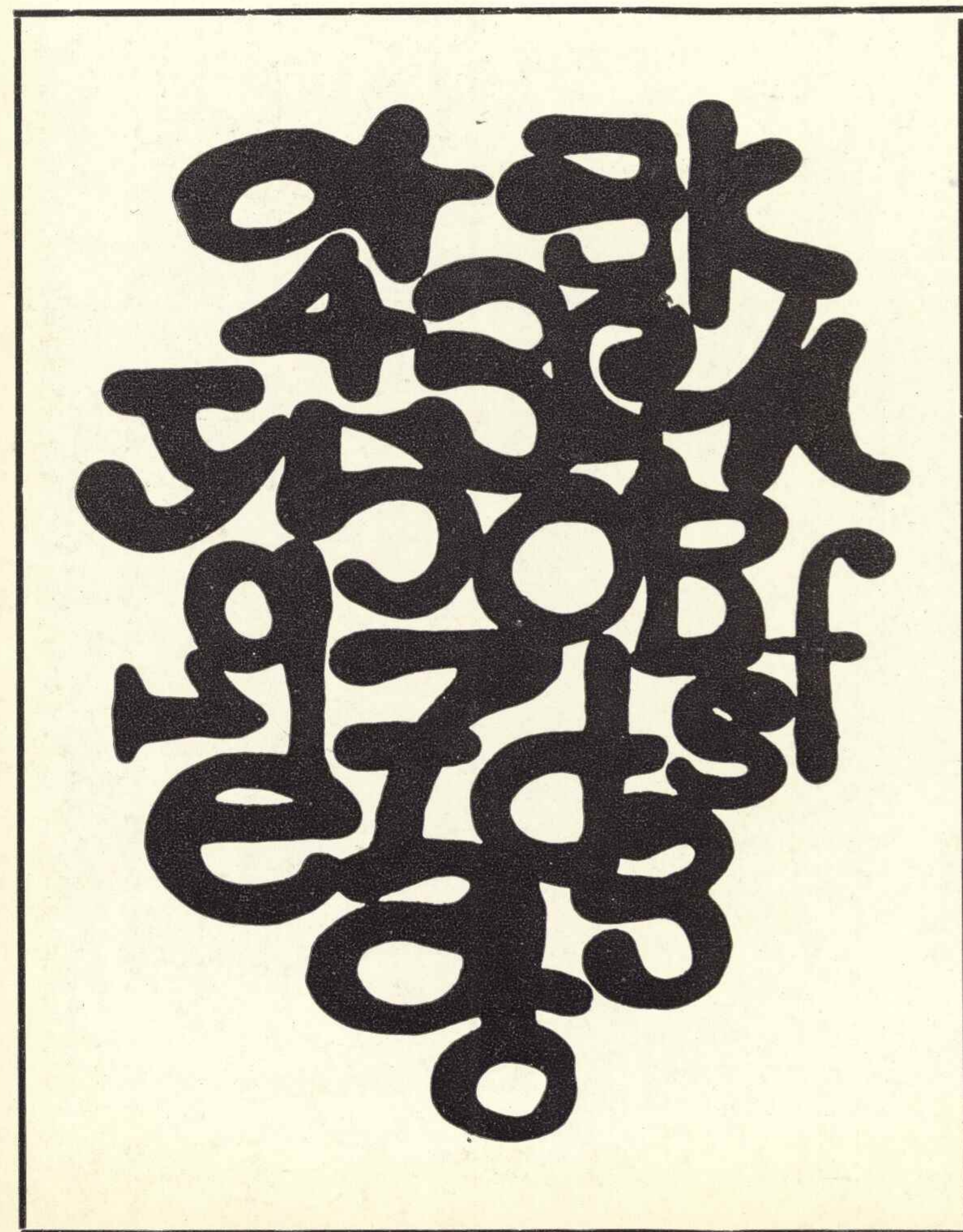

- 7. Z cyklu Kaligrafie i znaki II, poz. kat. 67
- 8. Z cyklu Kaligrafie i znaki Alfabet, poz. kat. 70
- 9. Z cyklu Kaligrafie i znaki V, poz. kat. 71
- 10. Z cyklu Kaligrafie i znaki VI, poz. kat. 72

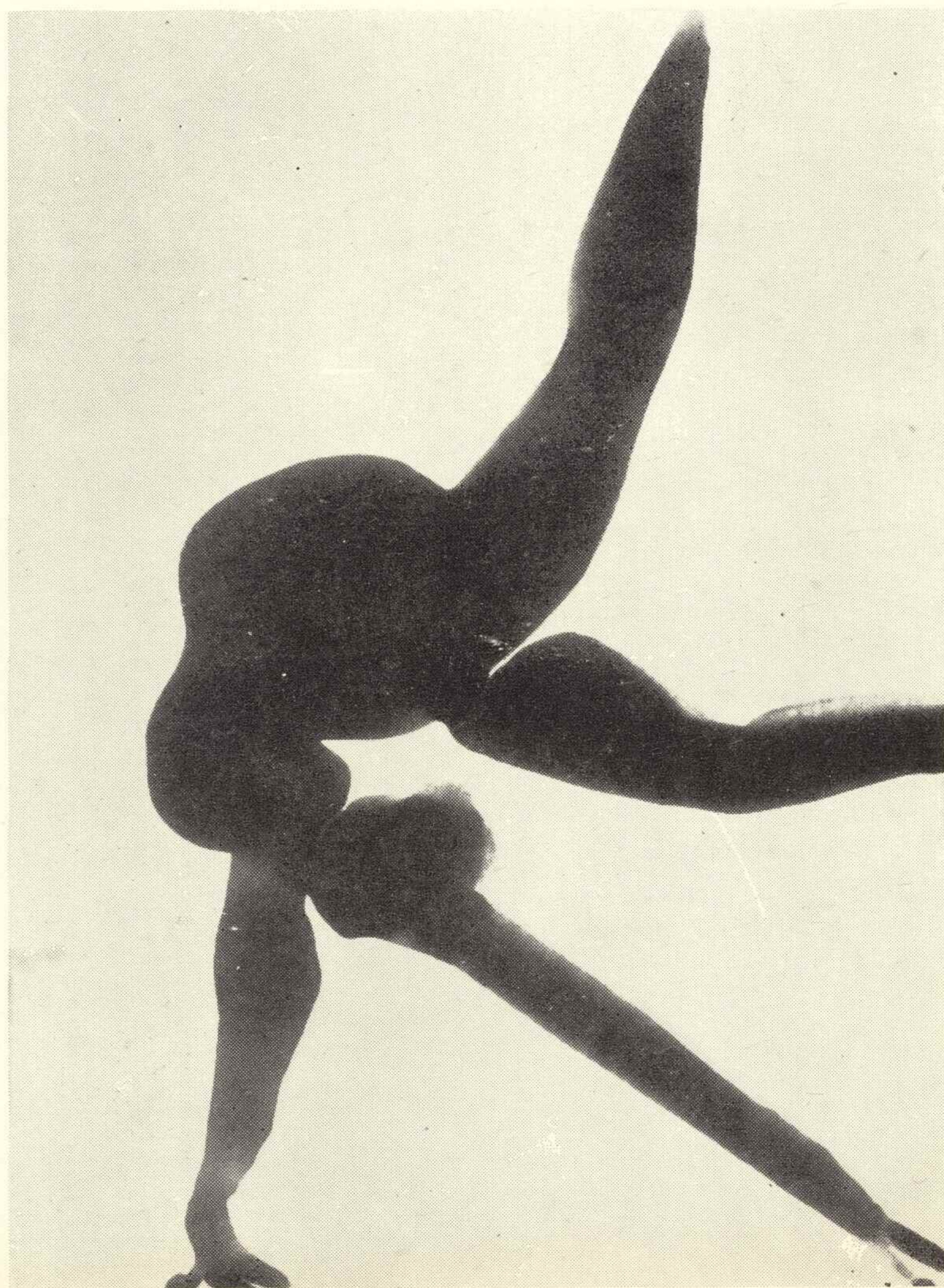
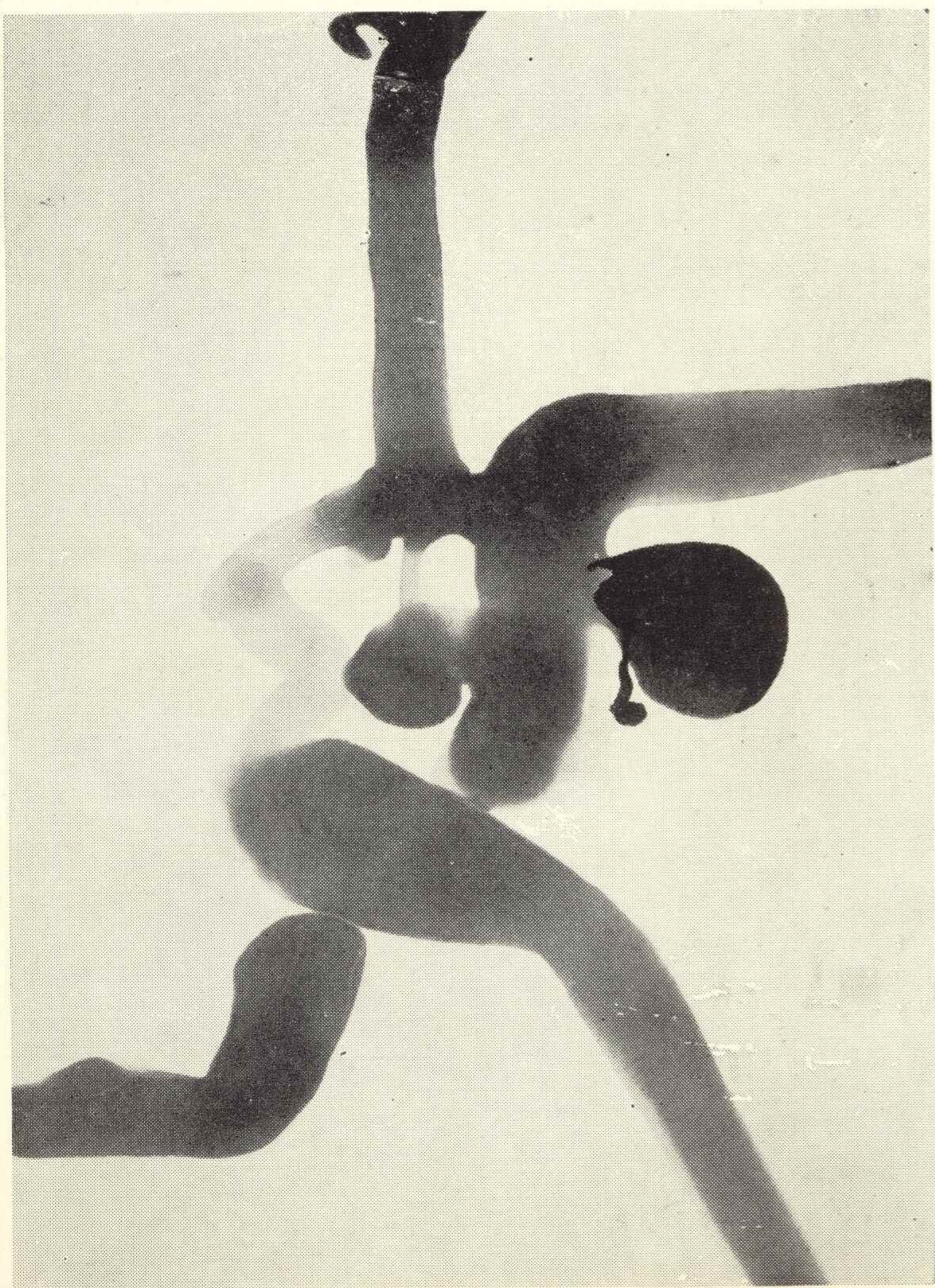

arowka męczył się
 on dążył do czegoś
 tamtego. On dążył
 do tego, co było
 najważniejsze. On
 dążył do tego, co
 było najważniejsze.
 On dążył do tego, co
 było najważniejsze.
 On dążył do tego, co
 było najważniejsze.
 On dążył do tego, co
 było najważniejsze.

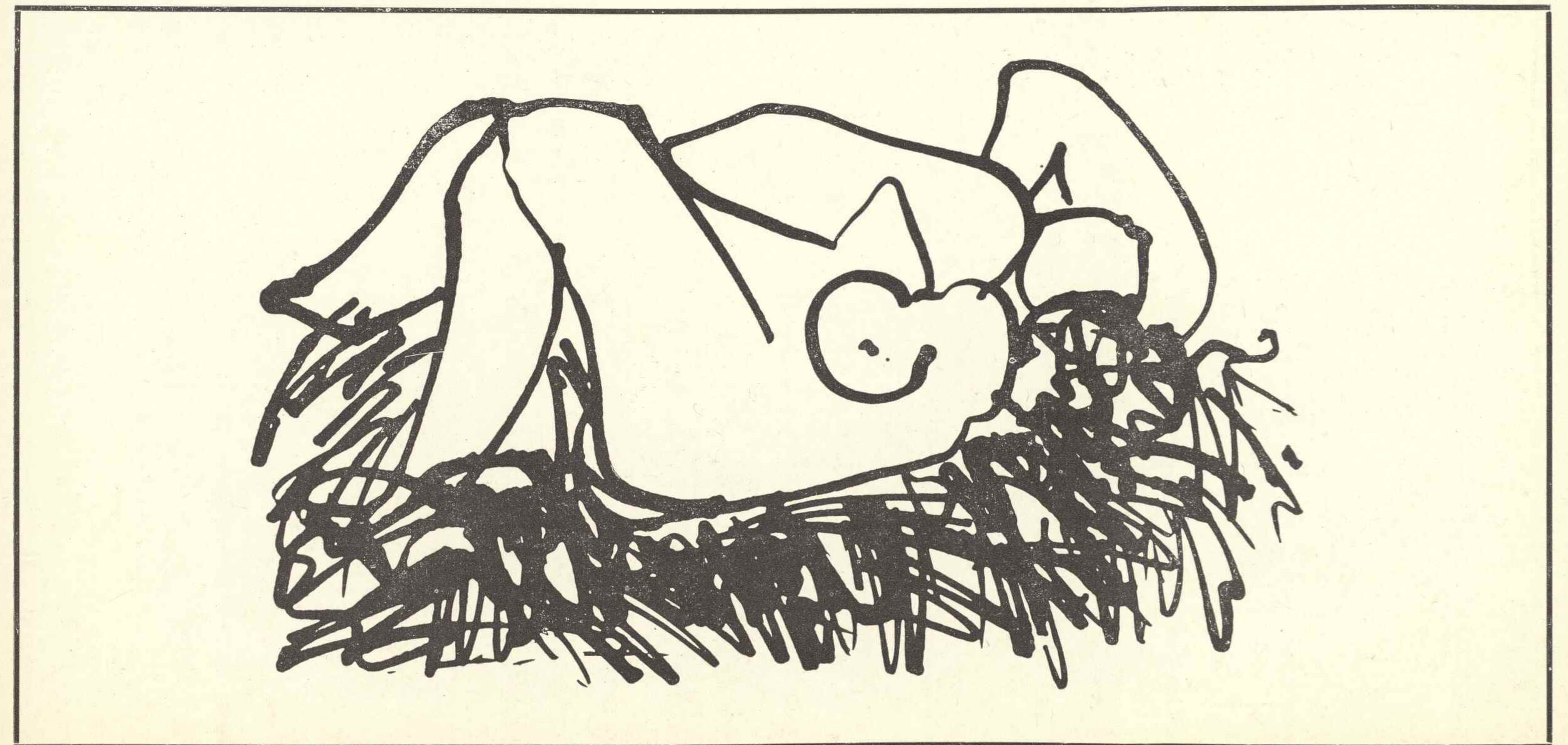
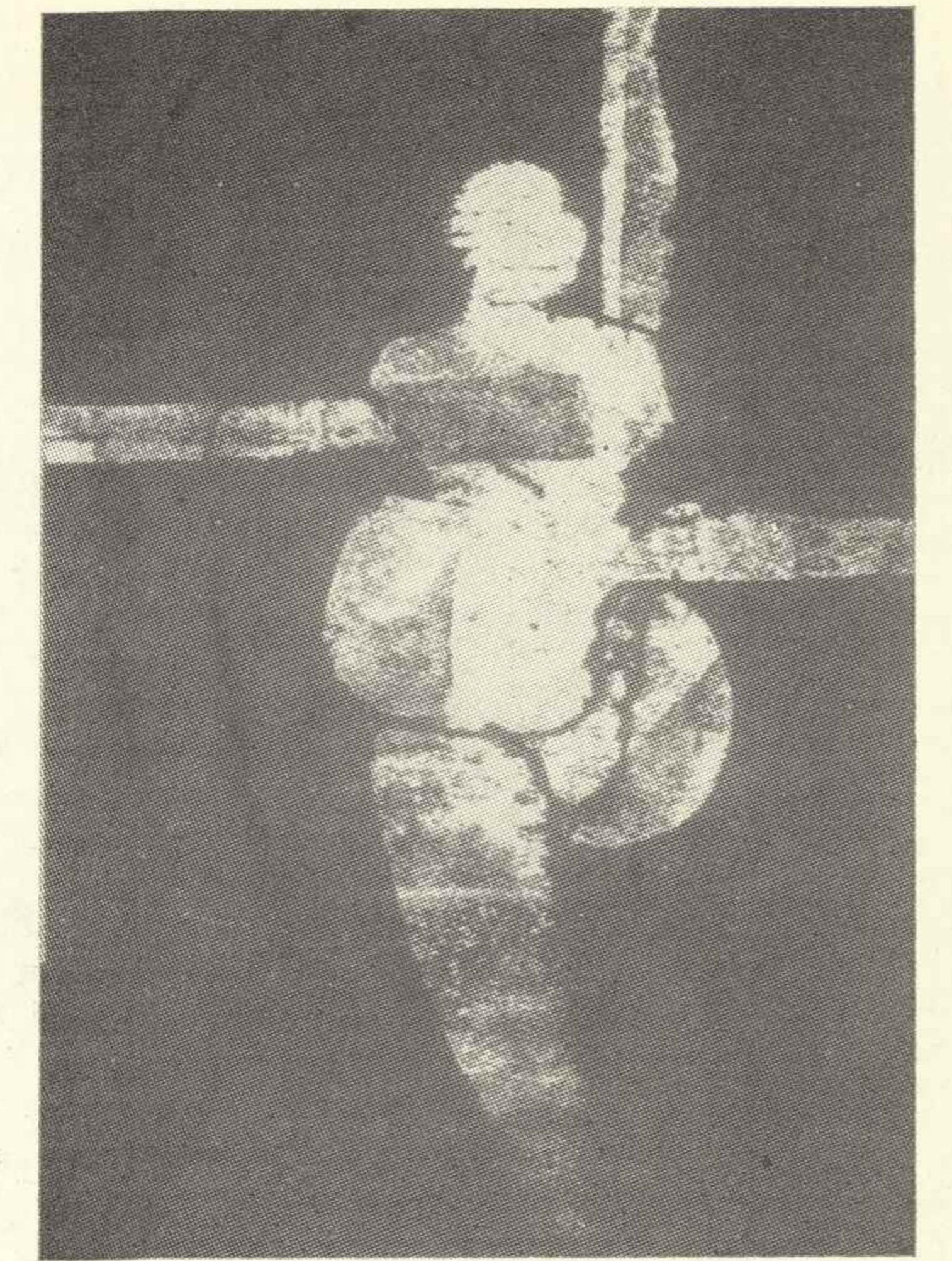
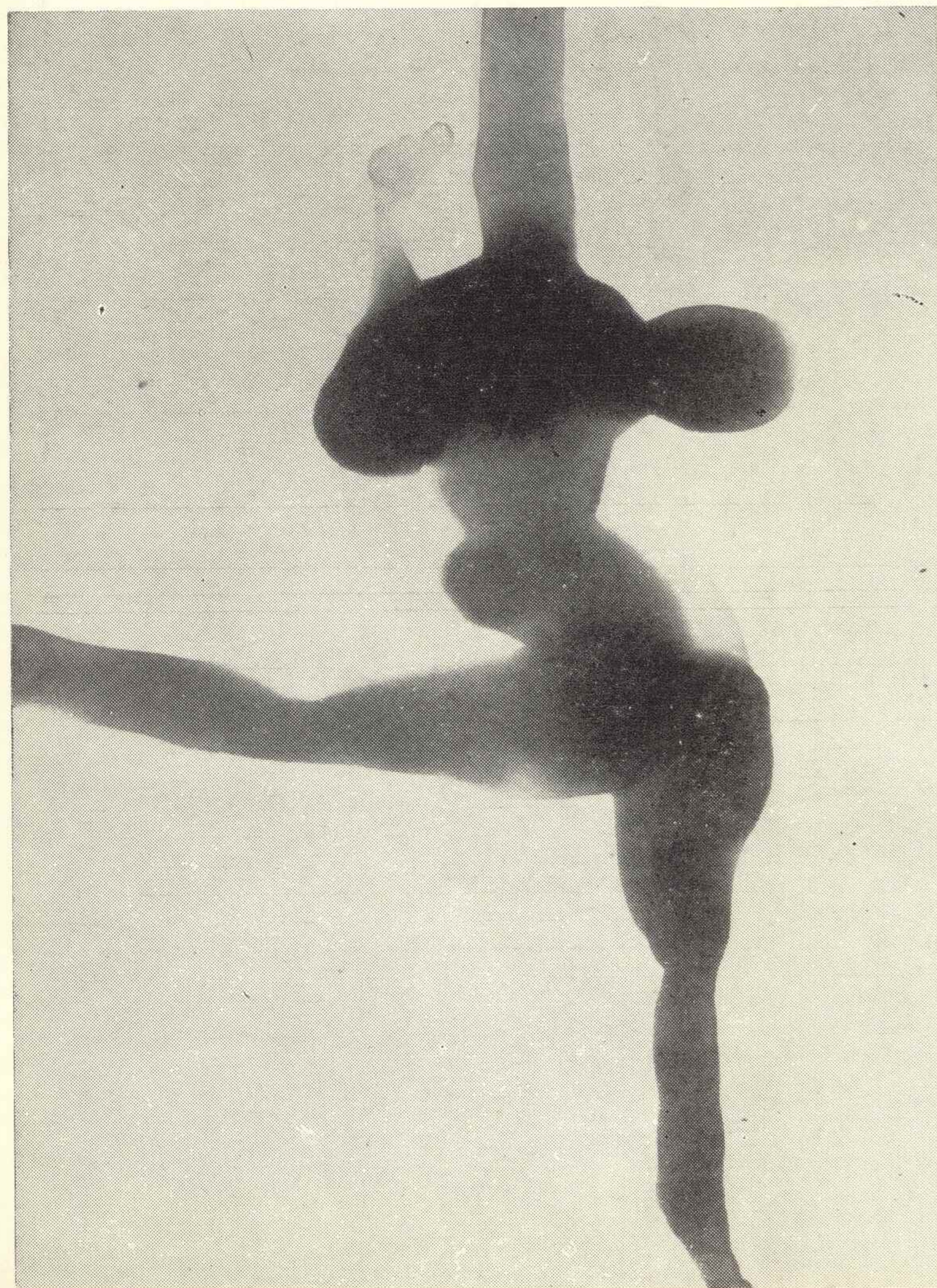
11. Z cyklu Kaligrafie i znaki VIII, poz. kat. 74
12. Z cyklu Kaligrafie i znaki XIX, poz. kat. 85
13. Z cyklu Tancerki III, poz. kat. 95

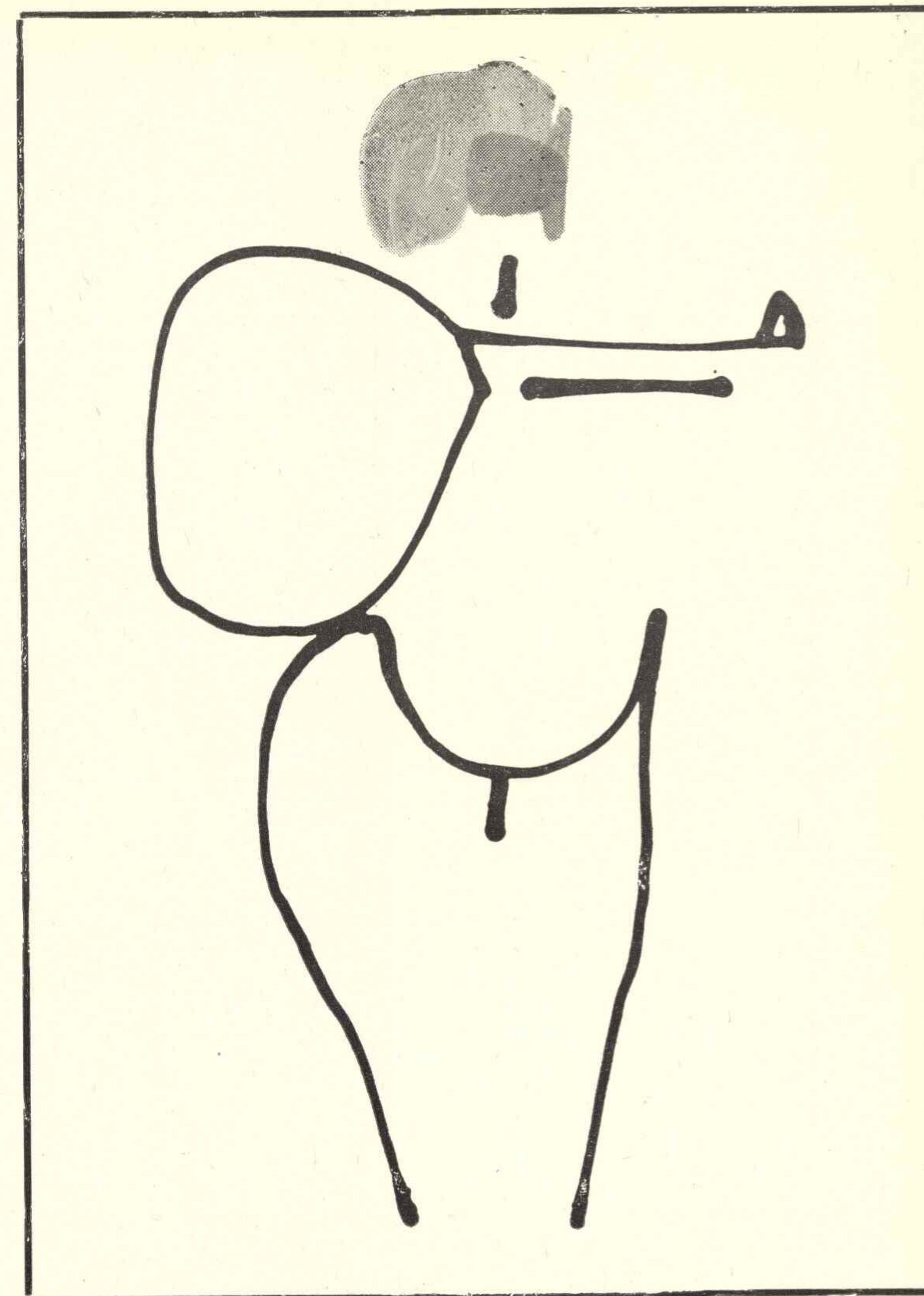
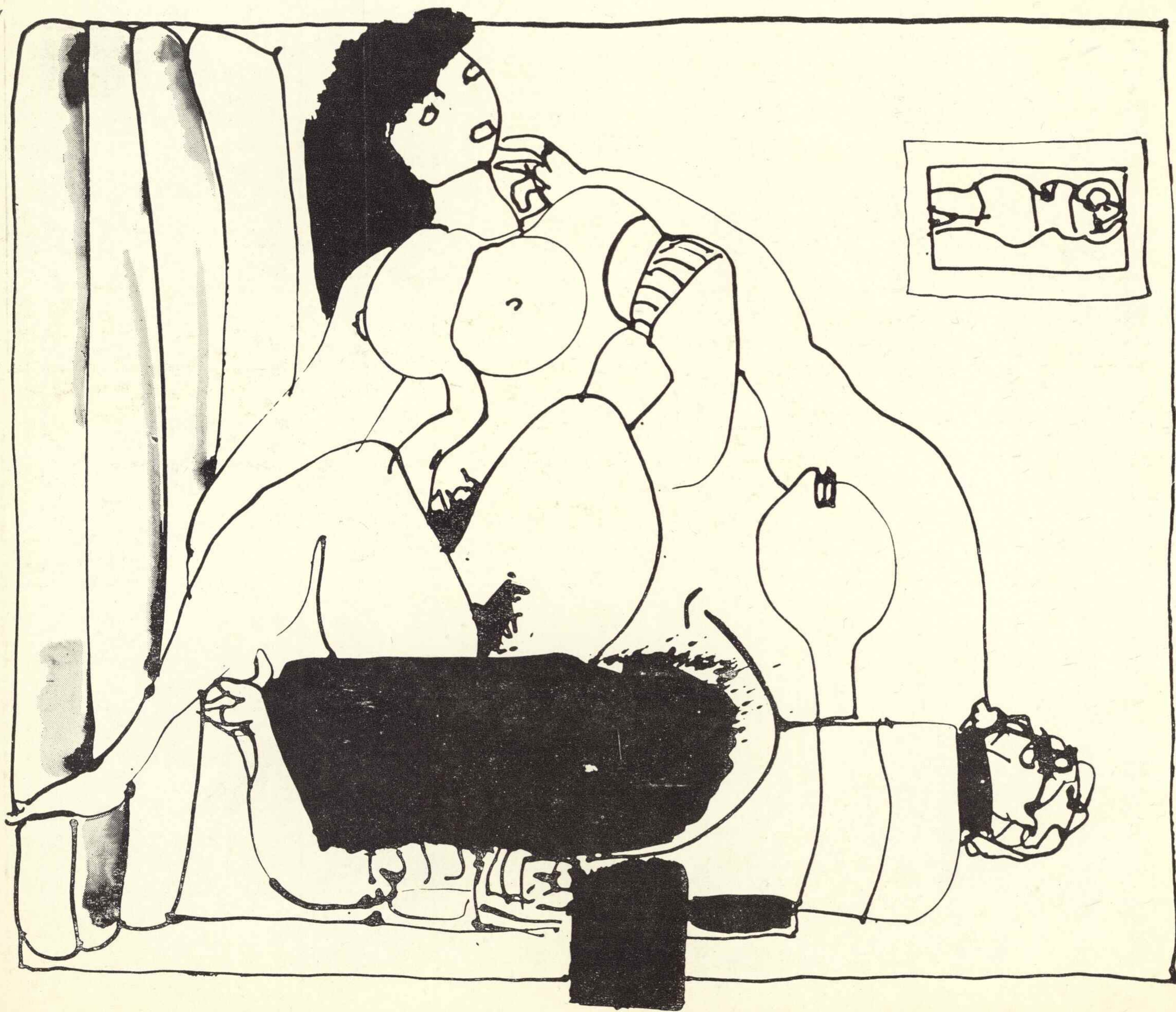
14. Z cyklu Tancerki XI, poz. kat. 103
15. Z cyklu Tancerki XII, poz. kat. 104
16. Z cyklu Tancerki XIII, poz. kat. 105

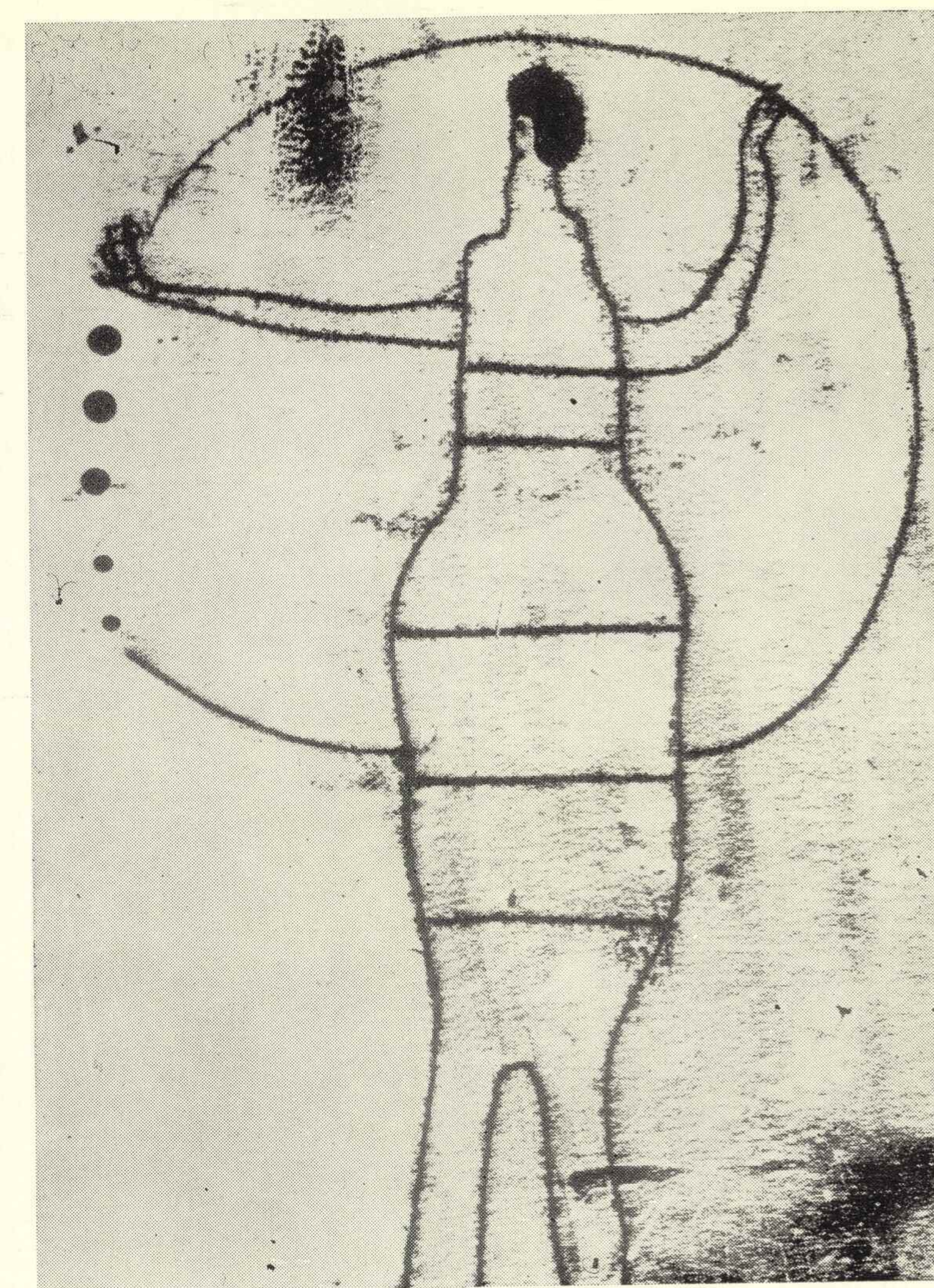
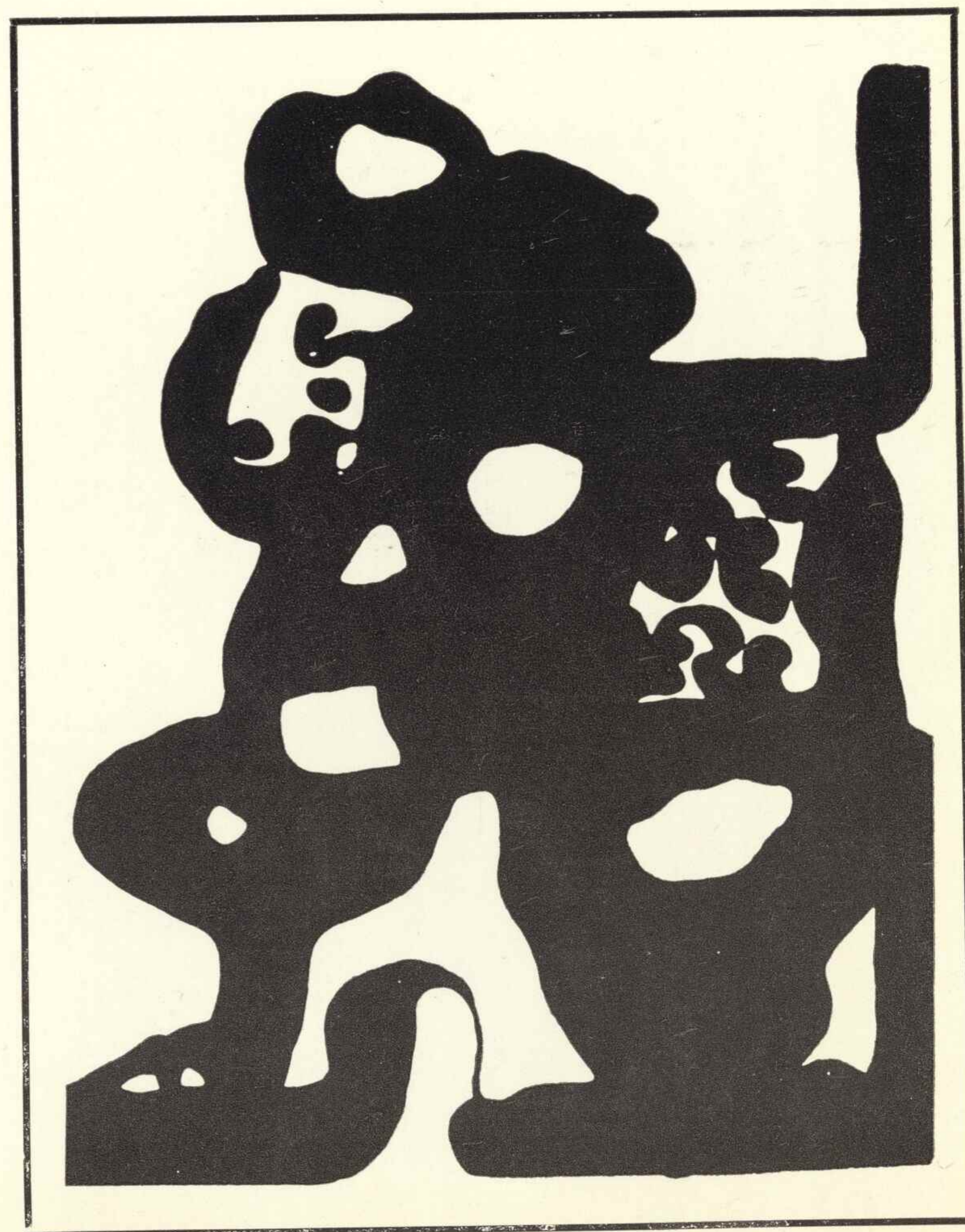
17. Z cyklu Tancerki XV, poz. kat. 107
18. Z cyklu Tancerki XVI, poz. kat. 108
19. Z cyklu Tancerki XVII, poz. kat. 109
20. Z cyklu Tancerki XVIII, poz. kat. 110
21. Z cyklu Tancerki XIX, poz. kat. 111
22. Z cyklu Postacie IX, poz. kat. 124

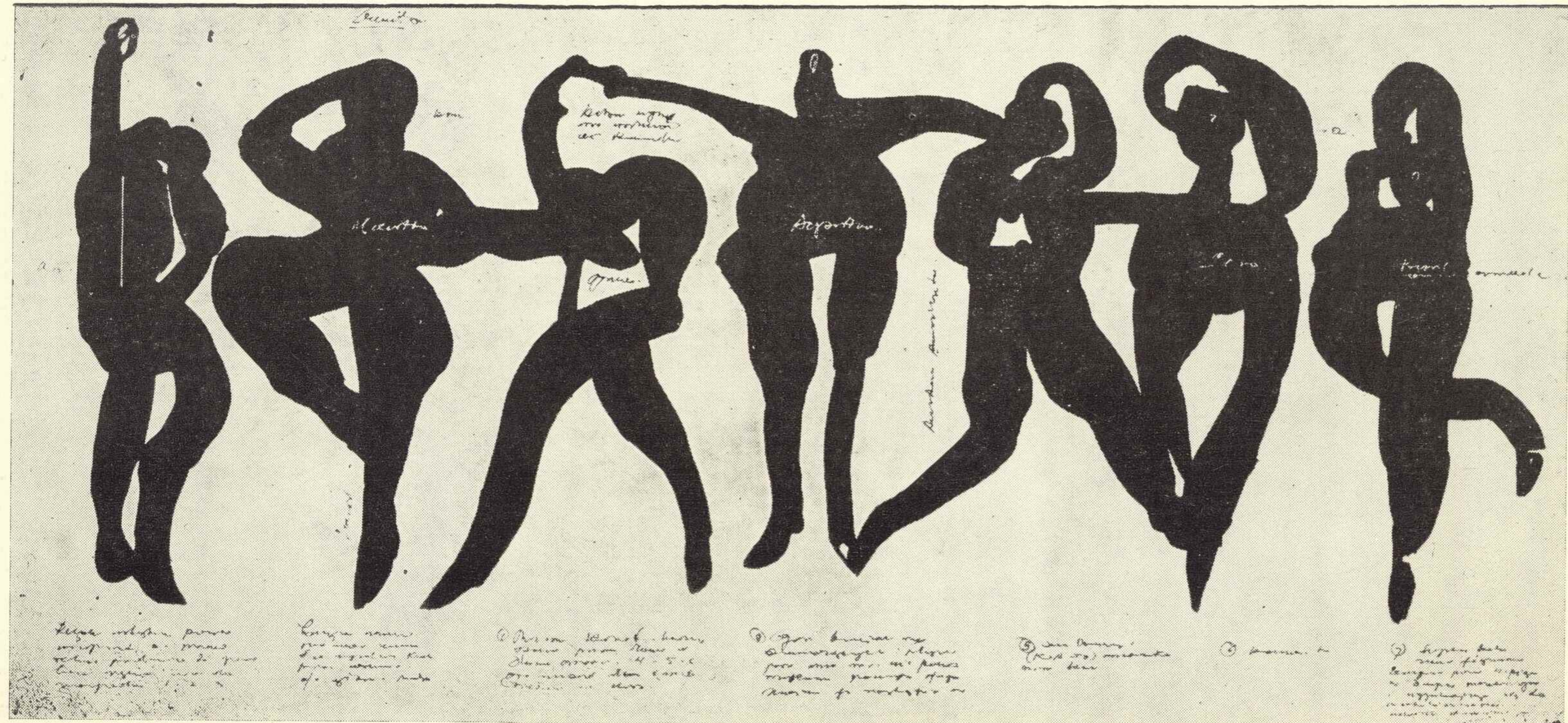
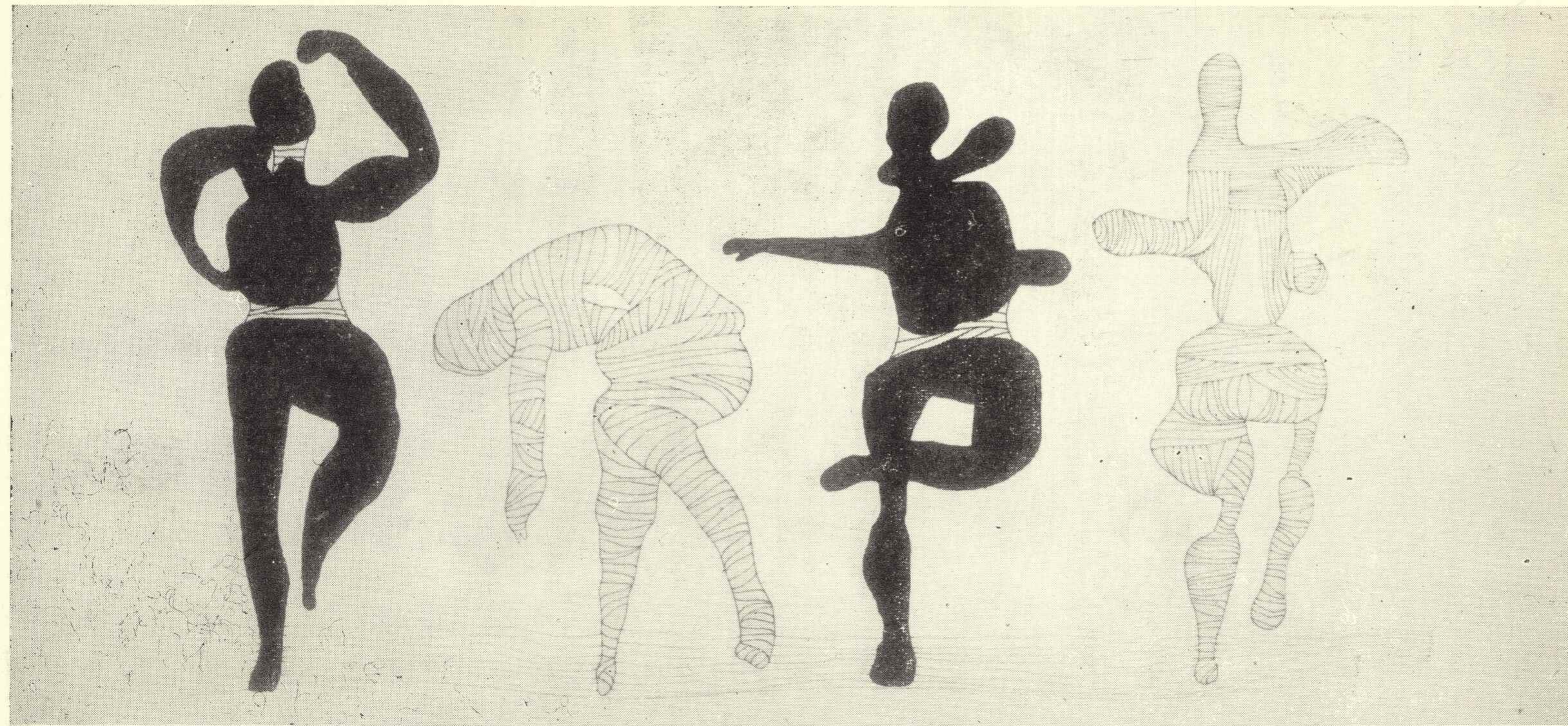

23. Z cyklu Postacie X, poz. kat. 125
24. Z cyklu Postacie XI, poz. kat. 126
25. Z cyklu Postacie XXII, poz. kat. 138

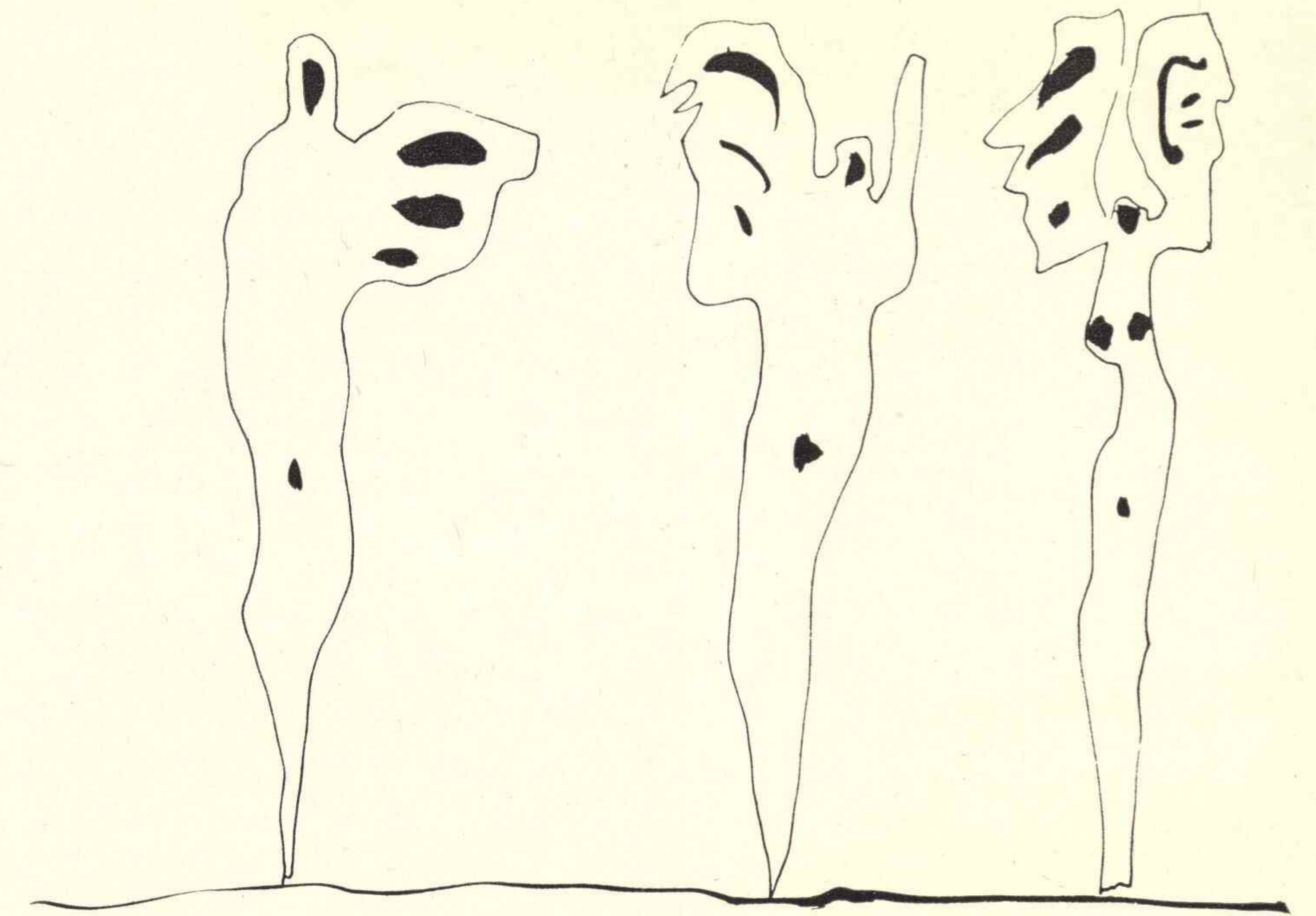

26. Z cyklu Postacie XXIV, poz. kat. 140
27. Z cyklu Postacie XXVIII, poz. kat. 144
28. Z cyklu Postacie Kompozycja, poz. kat. 145
29. Z cyklu Postacie XXIX, poz. kat. 146

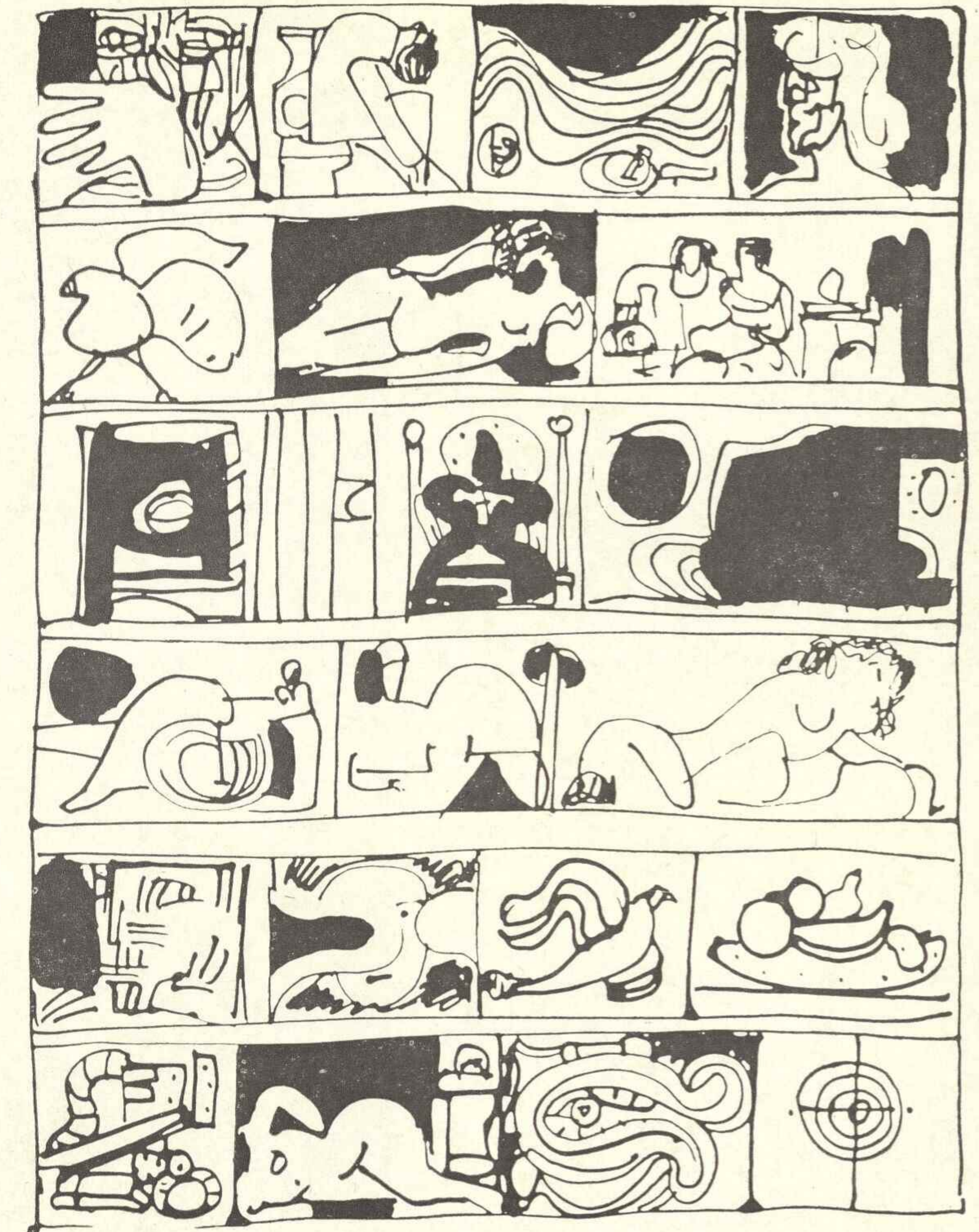
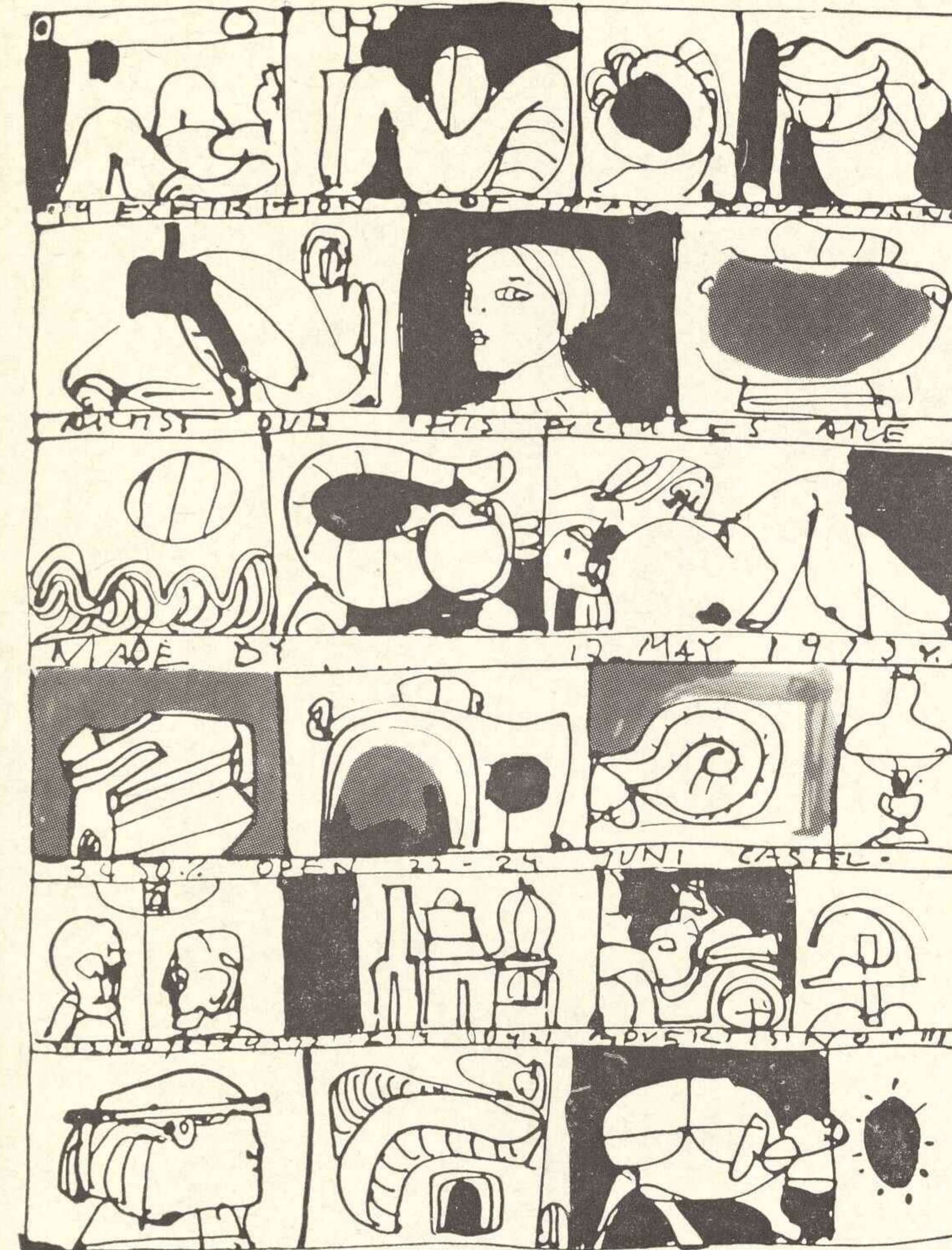

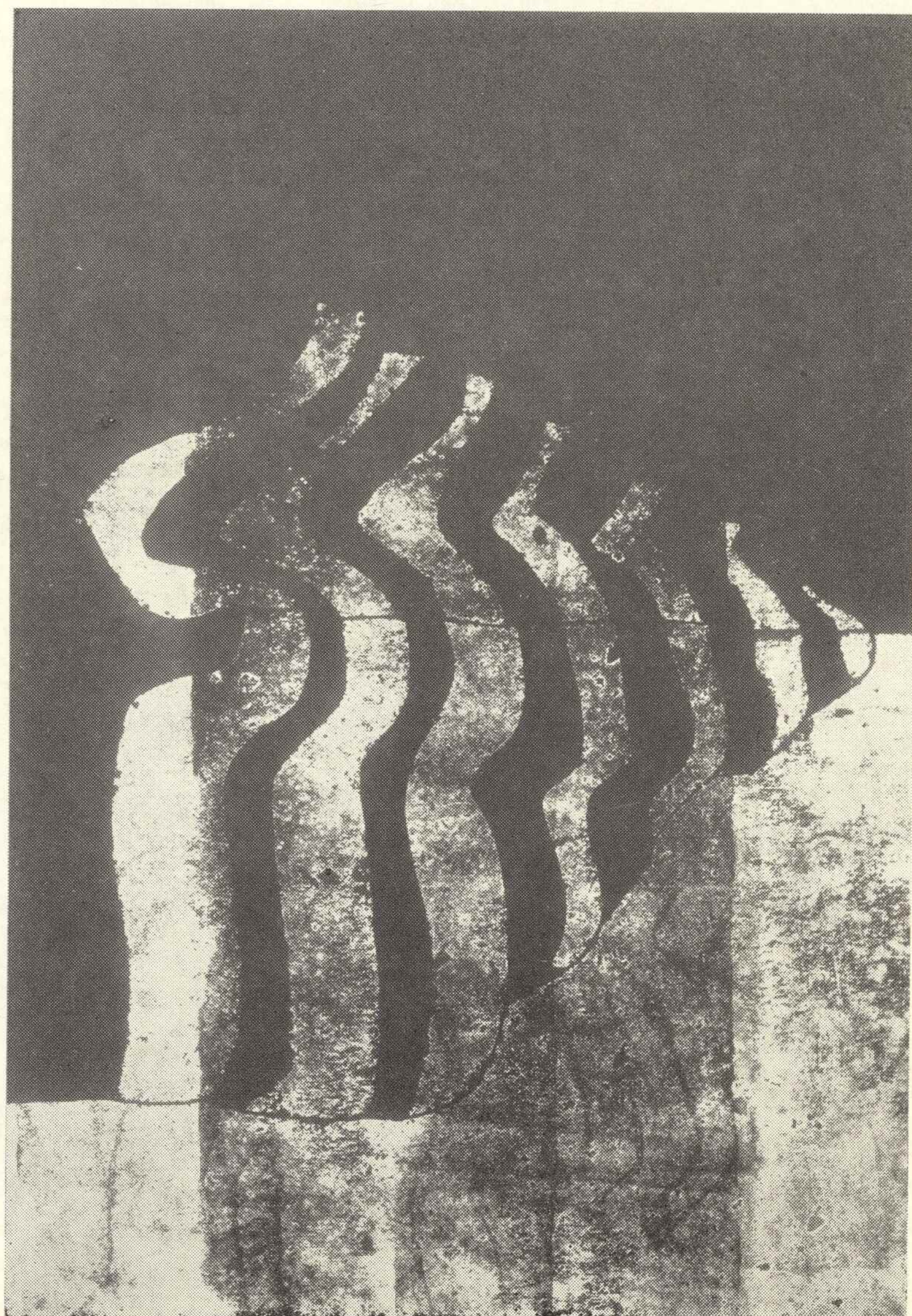
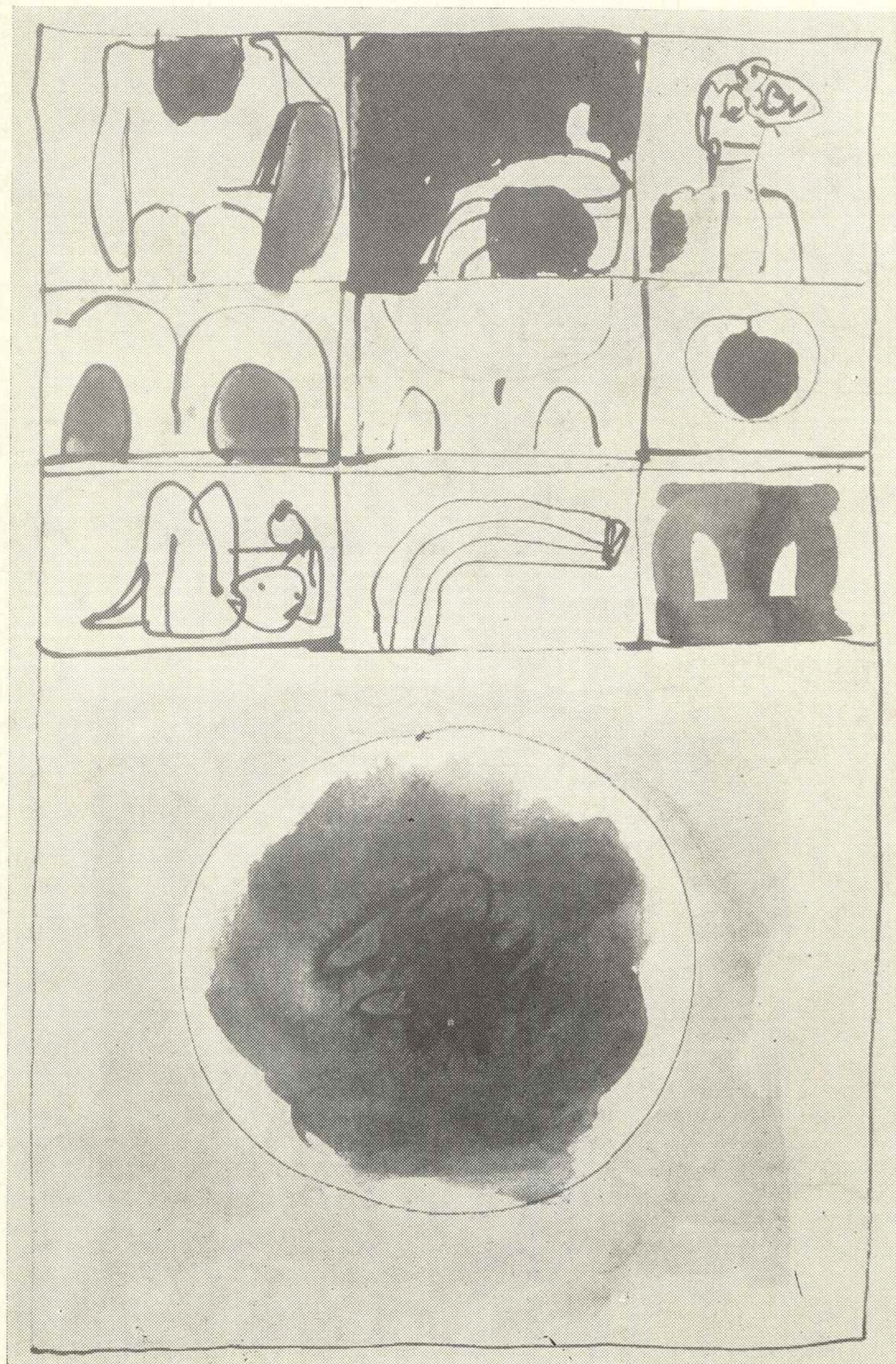
- 30. Z cyklu Postacie LXIII, poz. kat. 180
- 31. Z cyklu Postacie LXV, poz. kat. 182
- 32. Z cyklu Postacie LXXVI, poz. kat. 193
- 33. Z cyklu Studia nad materią miękką VI, poz. kat. 223

34. Z cyklu Studia nad materia ̄ mi ̄kk ̄ I, poz. kat. 218
 35. Z cyklu Kompozycje wieloobrazkowe II, poz. kat. 225
 36. Z cyklu Kompozycje wieloobrazkowe III, poz. kat. 226

37. Z cyklu Kompozycje wieloobrazkowe V, poz. kat. 228
38. Z cyklu Struktury w przestrzeni V, poz. kat. 233
39. Z cyklu Kompozycje XXI, poz. kat. 260

Komisarz wystawy: Danuta Wróblewska
Projekt ekspozycji: Jan Kosiński
Projekt plakatu: Maciej Urbaniec (repr. barwna T. Żółtowska-Huszcza)
Opracowanie graficzne katalogu: Janusz Stanny
Tłumaczenie wstępów: Marek Cegiela
Redakcja katalogu: Helena Szustakowska (CBWA)
Fotografie barwne: Teresa Żółtowska-Huszcza
Fotografie czarno-białe: J. Sergo Kuruliszwili
Redakcja techniczna: Mirosław Winiarek (CBWA)
GPD z. 114 n. 700 F-113

Zachęta - Narodowa Galeria Sztuki
Biblioteka

Nr inw. 405/1974 xacv

dokumentacja
405/1977zach

